ISSN 1725-2415

Επίσημη Εφημερίδα C 311 E
της Ευρωπαϊκής Ένωσης

49ο έτος

Έκδοση στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

19 Δεκεμβρίου 2006

Ανακοίνωση αριθ. | Περιεχόμενα | Σελίδα

I *Ανακοινώσεις*

Συμβούλιο

2006/C 311 E/01 Κοινή θέση (ΕΚ) αριθ. 32/2006, της 23ης Νοεμβρίου 2006, που καθορίστηκε από το Συμβούλιο με τη διαδικασία του άρθρου 251 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, για την έκδοση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 999/2001 για τη θέσπιση κανόνων πρόληψης, καταπολέμησης και εξάλειψης ορισμένων μεταδοτικών σπογγωδών εγκεφαλοπαθειών 1

2006/C 311 E/02 Κοινή θέση (ΕΚ) αριθ. 33/2006, της 23ης Νοεμβρίου 2006, που καθορίστηκε από το Συμβούλιο με τη διαδικασία του άρθρου 251 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, για την έκδοση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την αξιολόγηση και τη διαχείριση των κινδύνων πλημμύρας 10

2006/C 311 E/03 Κοινή θέση (ΕΚ) αριθ. 34/2006, της 4ης Δεκεμβρίου 2006, που καθορίστηκε από το Συμβούλιο με τη διαδικασία του άρθρου 251 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, για την έκδοση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση κανόνων σχετικά με τις ονομαστικές ποσότητες για προσυσκευασμένα προϊόντα, για την κατάργηση των οδηγιών του Συμβουλίου 75/106/ΕΟΚ και 80/232/ΕΟΚ και για την τροποποίηση της οδηγίας 76/211/ΕΟΚ του Συμβουλίου 21

EL

I

(Ανακοινώσεις)

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΚΟΙΝΗ ΘΕΣΗ (ΕΚ) αριθ. 32/2006

που καθορίστηκε από το Συμβούλιο στις 23 Νοεμβρίου 2006

για την έκδοση κανονισμού (ΕΚ) αριθ. … /2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της …, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 999/2001 για τη θέσπιση κανόνων πρόληψης, καταπολέμησης και εξάλειψης ορισμένων μεταδοτικών σπογγωδών εγκεφαλοπαθειών

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(2006/C 311 E/01)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη Συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, ιδίως το άρθρο 152, παράγραφος 4, στοιχείο β),

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ([1]),

αφού ζήτησαν τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 251 της Συνθήκης ([2]),

Εκτιμώντας τα εξής:

(1) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 999/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2001, για τη θέσπιση κανόνων πρόληψης, καταπολέμησης και εξάλειψης ορισμένων μεταδοτικών σπογγωδών εγκεφαλοπαθειών ([3]) αποσκοπεί να θεσπίσει ενιαίο νομικό πλαίσιο για τις μεταδοτικές σπογγώδεις εγκεφαλοπάθειες (ΜΣΕ) στην Κοινότητα.

(2) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 932/2005 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2005, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 999/2001 για τη θέσπιση κανόνων πρόληψης, καταπολέμησης και εξάλειψης ορισμένων μεταδοτικών σπογγωδών εγκεφαλοπαθειών σχετικά με την επέκταση της περιόδου εφαρμογής των μεταβατικών μέτρων ([4]) παρατείνει την περίοδο εφαρμογής των μεταβατικών μέτρων που προβλέπει ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 999/2001 έως την 1η Ιουλίου 2007 το αργότερο.

(3) Κατά τη Γενική Συνέλευση της Παγκόσμιας Οργάνωσης για την Υγεία των Ζώων τον Μάιο του 2003, εγκρίθηκε ψήφισμα για την απλούστευση των υφισταμένων διεθνών κριτηρίων για την ταξινόμηση των χωρών με βάση τον κίνδυνο που παρουσιάζουν για σπογγώδη εγκεφαλοπάθεια των βοοειδών (ΣΕΒ). Υιοθετήθηκε πρόταση κατά τη Γενική Συνέλευση τον Μάιο του 2005. Τα άρθρα του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 999/2001 θα πρέπει να προσαρμοσθούν, ώστε να ανταποκρίνονται στο νέο σύστημα κατάταξης σε κατηγορίες που έχει συμφωνηθεί διεθνώς.

(4) Λόγω των νέων εξελίξεων όσον αφορά τη δειγματοληψία και την ανάλυση θα χρειασθούν γενικές τροποποιήσεις του Παραρτήματος Χ του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 999/2001. Είναι, συνεπώς, αναγκαίο να γίνουν ορισμένες τεχνικές τροποποιήσεις στο σημερινό ορισμό των «ταχέων δοκιμών» που περιέχεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 999/2001 με σκοπό να διευκολυνθεί η τροποποίηση της διάρθρωσης του εν λόγω Παραρτήματος σε μεταγενέστερο στάδιο.

(5) Για σκοπούς σαφήνειας της κοινοτικής νομοθεσίας, είναι σκόπιμο να διευκρινισθεί ότι ο ορισμός του «μηχανικώς διαχωρισμένου κρέατος» που προβλέπεται σε άλλα κοινοτικά νομοθετήματα για την ασφάλεια των τροφίμων θα πρέπει να ισχύει και για τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 999/2001, στο πλαίσιο των μέτρων για την εξάλειψη των ΜΣΕ.

([1]) ΕΕ C 234, 22.9.2005, σ. 26.

([2]) Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 17ης Μαΐου 2006 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα), κοινή θέση του Συμβουλίου της 23 Νοεμβρίου 2006 και θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της … (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).

([3]) ΕΕ L 147, 31.5.2001, σ. 1. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1041/2006 της Επιτροπής (ΕΕ L 187, 8.7.2006, σ. 10).

([4]) ΕΕ L 163, 23.6.2005, σ. 1.

(6) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 999/2001 θεσπίζει πρόγραμμα επιτήρησης για τη ΣΕΒ και την τρομώδη νόσο. Στη γνώμη της που εξέδωσε στις 6-7 Μαρτίου 2003, η επιστημονική συντονιστική επιτροπή συνιστά την καθιέρωση προγράμματος επιτήρησης των ΜΣΕ για τις ελαφίδες. Συνεπώς, το σύστημα επιτήρησης που προβλέπεται στον εν λόγω κανονισμό θα πρέπει να επεκταθεί και στις άλλες ΜΣΕ, με τη δυνατότητα θέσπισης περαιτέρω μέτρων για την εφαρμογή του συστήματος αυτού σε μεταγενέστερο στάδιο.

(7) Η απόφαση 2003/100/ΕΚ της Επιτροπής, της 13ης Φεβρουαρίου 2003, για τον καθορισμό ελάχιστων απαιτήσεων για την κατάρτιση προγραμμάτων αναπαραγωγής προβάτων ανθεκτικών στις μεταδοτικές σπογγώδεις εγκεφαλοπάθειες [1] καθιέρωσε, ως μεταβατικό μέτρο, εναρμονισμένο πρόγραμμα αναπαραγωγής προβάτων ανθεκτικών στις μεταδοτικές σπογγώδεις εγκεφαλοπάθειες. Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 999/2001 θα πρέπει να τροποποιηθεί για να παράσχει μόνιμη νομική βάση για το πρόγραμμα, καθώς και τη δυνατότητα τροποποίησης τέτοιων προγραμμάτων, ώστε να λαμβάνονται υπόψη τα αξιολογηθέντα επιστημονικά αποτελέσματα και οι γενικότερες επιπτώσεις της εφαρμογής τους.

(8) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 999/2001 απαγορεύει τη χορήγηση μερικών επεξεργασμένων ζωικών πρωτεϊνών σε ορισμένα ζώα, με τη δυνατότητα χορήγησης παρεκκλίσεων. Οι νέες εξελίξεις όσον αφορά τις απαγορεύσεις ορισμένων ζωοτροφών ενδέχεται να απαιτήσουν τροποποιήσεις στο Παράρτημα IV του εν λόγω κανονισμού. Είναι αναγκαίο να γίνουν ορισμένες τεχνικές τροποποιήσεις στη σημερινή διατύπωση του αντίστοιχου άρθρου με σκοπό να διευκολυνθεί η τροποποίηση της διάρθρωσης του εν λόγω Παραρτήματος σε μεταγενέστερο στάδιο.

(9) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1774/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 3ης Οκτωβρίου 2002, για τον καθορισμό υγειονομικών κανόνων σχετικά με τα ζωικά υποπροϊόντα που δεν προορίζονται για κατανάλωση από τον άνθρωπο [2] ορίζει κανόνες για τη διάθεση των υλικών ειδικού κινδύνου και των ζώων που έχουν μολυνθεί από ΜΣΕ. Σήμερα, έχουν θεσπισθεί κανόνες σχετικά με τη διαμετακόμιση προϊόντων ζωικής προέλευσης μέσω της Κοινότητας. Κατά συνέπεια, για να εξασφαλισθεί η συνάφεια της κοινοτικής νομοθεσίας, οι ισχύοντες κανόνες του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 999/2001 σχετικά με τη διάθεση τέτοιων υλικών και ζώων θα πρέπει να αντικατασταθούν από μία αναφορά στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1774/2002, και η αναφορά στους κανόνες διαμετακόμισης του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 999/2001 θα πρέπει να διαγραφεί.

(10) Οι νέες εξελίξεις όσον αφορά τα υλικά ειδικού κινδύνου ενδέχεται να απαιτήσουν γενικές τροποποιήσεις στο Παράρτημα V του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 999/2001. Είναι αναγκαίο να γίνουν ορισμένες τεχνικές τροποποιήσεις στη σημερινή διατύπωση των αντίστοιχων διατάξεων του εν λόγω κανονισμού με σκοπό να διευκολυνθεί η τροποποίηση της διάρθρωσης του εν λόγω Παραρτήματος σε μεταγενέστερο στάδιο.

(11) Αν και η αναισθητοποίηση με έγχυση αερίου στην κρανιακή κοιλότητα απαγορεύεται εντός της Κοινότητας, η έγχυση αερίου μπορεί επίσης να γίνεται και μετά την αναισθητοποίηση. Συνεπώς, είναι ανάγκη να τροποποιηθούν οι ισχύουσες διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 999/2001 σχετικά με τις μεθόδους σφαγής ώστε να απαγορευθεί η έγχυση αερίου στην κρανιακή κοιλότητα και μετά την αναισθητοποίηση.

(12) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1915/2003 της Επιτροπής, της 30ής Οκτωβρίου 2003, για την τροποποίηση των παρατημάτων VII, VIII και IX του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 999/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά το εμπόριο αιγοπροβάτων και τα μέτρα που λαμβάνονται ύστερα από την επιβεβαίωση μεταδοτικών σπογγωδών εγκεφαλοπαθειών στα βοοειδή και στα αιγοπρόβατα [3] εισάγει νέες διατάξεις σχετικά με την εξάλειψη της τρομώδους νόσου των αιγοπροβάτων. Κατά συνέπεια, είναι αναγκαίο να απαγορευθεί η μετακίνηση αιγοπροβάτων από εκμεταλλεύσεις στις οποίες υπάρχουν επίσημες υπόνοιες για εκδήλωση της τρομώδους νόσου.

(13) Με βάσει την εξέλιξη των επιστημονικών γνώσεων, ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 999/2001 θα πρέπει να επιτρέπει την επέκταση και σε άλλα είδη του πεδίου εφαρμογής των κανόνων που αφορούν τη διάθεση στην αγορά και τις εξαγωγές βοοειδών, αιγοπροβάτων, του σπέρματος, των εμβρύων και των ωαρίων τους.

(14) Η γνώμη της επιστημονικής συντονιστικής επιτροπής της 26ης Ιουνίου 1998 αναφέρει ότι θα πρέπει να τηρούνται ορισμένοι περιορισμοί όσον αφορά τη χρήση ορισμένων πρώτων υλών για την παρασκευή όξινου φωσφορικού ασβεστίου. Κατά συνέπεια, το όξινο φωσφορικό ασβέστιο θα πρέπει να αφαιρεθεί από τον κατάλογο των προϊόντων που δεν υπόκεινται σε περιορισμούς όσον αφορά τη διάθεσή τους στην αγορά βάσει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 999/2001. Η έλλειψη περιορισμών που εφαρμόζονται για το γάλα και τα γαλακτοκομικά προϊόντα θα πρέπει να αποσαφηνισθεί.

(15) Με βάση την εξέλιξη των επιστημονικών γνώσεων και την κατάταξη του κινδύνου, και παρά τη δυνατότητα θέσπισης μέτρων διασφάλισης, ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 999/2001 θα πρέπει να επιτρέψει τη θέσπιση, σύμφωνα με τη διαδικασία της επιτροπολογίας, ειδικότερων απαιτήσεων για τη διάθεση στην αγορά και την εξαγωγή προϊόντων ζωικής προέλευσης προερχόμενων από κράτη μέλη ή τρίτες χώρες που εμφανίζουν ελεγχόμενο ή απροσδιόριστο κίνδυνο ως προς τις ΜΣΕ.

(16) Τα αναγκαία μέτρα για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 999/2001 θα πρέπει να θεσπισθούν σύμφωνα με την απόφαση 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή [4].

[1] ΕΕ L 41, 14.2.2003, σ. 41.

[2] ΕΕ L 273, 10.10.2002, σ. 1. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 208/2006 της Επιτροπής (ΕΕ L 36, 8.2.2006, σ. 25).

[3] ΕΕ L 283, 31.10.2003, σ. 29.

[4] ΕΕ L 184, 17.7.1999, σ. 23. Απόφαση όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 2006/512/ΕΚ (ΕΕ L 200, 22.7.2006, σ. 11).

(17) Συγκεκριμένα, θα πρέπει να δοθεί η εξουσία στην Επιτροπή να λάβει αποφάσεις για την έγκριση των ταχειών δοκιμών, την προσαρμογή της ηλικίας των ζώων, την εισαγωγή επιπέδου ανοχής, την άδεια διατροφής των νεαρών μηρυκαστικών με πρωτεΐνες που προέρχονται από ψάρια και την επέκταση ορισμένων διατάξεων σε άλλα ζωικά είδη· για τη θέσπιση κανόνων που προβλέπουν εξαιρέσεις από την απόσυρση και την καταστροφή υλικού ειδικού κινδύνου· για τη θέσπιση κριτηρίων για την απόδειξη της βελτίωσης της επιδημιολογικής κατάστασης και κριτηρίων για τη χορήγηση εξαιρέσεων από ορισμένους περιορισμούς και διαδικασίες παραγωγής. Επειδή τα μέτρα αυτά είναι γενικής εμβέλειας και έχουν ως αντικείμενο να τροποποιήσουν ορισμένα μη ουσιώδη στοιχεία του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 999/2001 και/ή να τον συμπληρώσουν προσθέτοντας ορισμένα νέα μη ουσιώδη στοιχεία, τα εν λόγω μέτρα θα πρέπει να θεσπισθούν σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο του άρθρου 5α της απόφασης 1999/468/ΕΚ.

(18) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 999/2001 θα πρέπει, επομένως, να τροποποιηθεί αναλόγως,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 999/2001 τροποποιείται ως εξής:

1) Παρεμβάλλεται η ακόλουθη αιτιολογική σκέψη:

«(8α) Η χορήγηση σε μη μηρυκαστικά ορισμένων μεταποιημένων ζωικών πρωτεϊνών προερχομένων από μη μηρυκαστικά θα πρέπει να επιτρέπεται λαμβάνοντας υπόψη την απαγόρευση της ανακύκλωσης εντός του ιδίου είδους, όπως ορίζεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1774/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 3ης Οκτωβρίου 2002, για τον καθορισμό υγειονομικών κανόνων σχετικά με τα ζωικά υποπροϊόντα που δεν προορίζονται για κατανάλωση από τον άνθρωπο (*), καθώς και τις πτυχές ελέγχου που συνδέονται ιδίως με τη διαφοροποίηση μεταποιημένων ζωικών πρωτεϊνών ειδικών για ορισμένα είδη, όπως ορίζεται στην ανακοίνωση για τον οδικό χάρτη ΜΣΕ που θέσπισε η Επιτροπή στις 15 Ιουλίου 2005.

(*) ΕΕ L 273, 10.10.2002, σ. 1. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 208/2006 της Επιτροπής (ΕΕ L 36, 8.2.2006, σ. 25).».

2) Παρεμβάλλονται οι ακόλουθες αιτιολογικές σκέψεις:

«(11α) Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, με το ψήφισμά του (**), στις 28 Οκτωβρίου 2004, εξέφρασε ανησυχίες για τη χορήγηση ζωικών πρωτεϊνών σε μηρυκαστικά, δεδομένου ότι οι πρωτεΐνες δεν αποτελούν μέρος της φυσικής διατροφής των ενηλίκων βοοειδών. Μετά την έξαρση της κρίσης της ΣΕΒ και του αφθώδους πυρετού καθιστάται συνεχώς περισσότερο αποδεκτό ότι ο καλύτερος τρόπος για την προστασία της υγείας του ανθρώπου και των ζώων είναι η διατροφή των ζώων με σεβασμό στις ιδιαιτερότητες κάθε είδους. Σύμφωνα με την αρχή της πρόληψης, τη φυσική διατροφή και τις συνθήκες διαβίωσης των μηρυκαστικών, είναι, επομένως, αναγκαίο να διατηρηθεί η απαγόρευση της χορήγησης ζωικών πρωτεϊνών στα μηρυκαστικά μέσω της τροφής, σε μορφές που δεν συνιστούν κανονικά μέρος της φυσικής διατροφής τους.

(11β) Κατά τον μηχανικό διαχωρισμό, το κρέας απομακρύνεται από τα οστά με τρόπο που καταστρέφει ή αλλοιώνει τη δομή των μυϊκών ινών. Το κρέας αυτό μπορεί να περιέχει τμήματα οστών και περιοστέου (η μεμβράνη των οστών). Κατ' αυτόν τον τρόπο, το μηχανικά διαχωριζόμενο κρέας δεν είναι συγκρίσιμο με το κανονικό κρέας. Συνεπώς, θα πρέπει να αναθεωρηθεί η χρήση του για ανθρώπινη κατανάλωση.

(**) ΕΕ C 174 E, 14.7.2005, σ. 178.».

3) Στο άρθρο 3, η παράγραφος 1 τροποποιείται ως εξής:

α) Το στοιχείο (ιβ) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«ιβ) ταχείες δοκιμές: οι διαγνωστικές μέθοδοι που αναγράφονται στο Παράρτημα Χ, τα αποτελέσματα των οποίων γίνονται γνωστά εντός 24 ωρών,».

β) Προστίθενται τα ακόλουθα στοιχεία:

«ιδ) μηχανικώς διαχωρισμένο κρέας ή ΜΔΚ: το προϊόν που λαμβάνεται με την αφαίρεση κρέατος από οστά που φέρουν σάρκα μετά την αποστέωση, με τη χρήση μηχανικών μέσων που οδηγούν στην απώλεια ή στη μεταβολή της δομής των μυϊκών ινών,

(ιε) παθητική επιτήρηση: η δήλωση όλων των ζώων για τα οποία υπάρχει υπόνοια ότι έχουν προσβληθεί από ΜΣΕ και, στις περιπτώσεις κατά τις οποίες οι ΜΣΕ δεν μπορούν να αποκλεισθούν με κλινική διερεύνηση, εργαστηριακός έλεγχος των ζώων αυτών,

(ιστ) ενεργητική επιτήρηση: ο έλεγχος ζώων για τα οποία δεν έχει δηλωθεί υπόνοια ότι έχουν προσβληθεί από ΜΣΕ, όπως ζώα που οδηγούνται σε επείγουσα σφαγή, ζώα για τα οποία προέκυψαν ευρήματα κατά τον έλεγχο προ σφαγής (ante mortem), νεκρά ζώα, υγιή ζώα που σφάζονται και ζώα που σφάζονται λόγω εμφάνισης κρούσματος ΜΣΕ προκειμένου να προσδιορισθούν η εξέλιξη και ο επιπολασμός ΜΣΕ σε μια χώρα ή σε περιοχή της.»

4) Το άρθρο 5 τροποποιείται ως εξής:

α) Η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Ο χαρακτηρισμός κρατών μελών ή τρίτων χωρών, ή περιοχών τους, εφεξής αποκαλούμενων "χώρες ή περιοχές", ως προς τη ΣΕΒ, πραγματοποιείται με την κατάταξή τους σε μια από τις εξής τρεις κατηγορίες:

— αμελητέος κίνδυνος ΣΕΒ, όπως ορίζεται στο Παράρτημα ΙΙ,

— ελεγχόμενος κίνδυνος ΣΕΒ, όπως ορίζεται στο Παράρτημα ΙΙ,

— απροσδιόριστος κίνδυνος ΣΕΒ, όπως ορίζεται στο Παράρτημα ΙΙ.

Ο χαρακτηρισμός χωρών ή περιοχών ως προς τη ΣΕΒ μπορεί να πραγματοποιείται μόνον βάσει των κριτηρίων του Παραρτήματος ΙΙ, Κεφάλαιο Α. Τα κριτήρια αυτά πρέπει να περιλαμβάνουν το αποτέλεσμα ανάλυσης κινδύνου εμφάνισης σπογγώδους εγκεφαλοπάθειας βοοειδών, με βάση όλους τους δυνητικούς παράγοντές του, όπως ορίζεται στο Παράρτημα ΙΙ, Κεφάλαιο Β, και τη χρονική εξέλιξή τους, καθώς επίσης ολοκληρωμένα μέτρα ενεργητικής και παθητικής επιτήρησης, τα οποία λαμβάνουν υπόψη την κατηγορία κινδύνου της χώρας ή της περιοχής.

Τα κράτη μέλη, καθώς και οι τρίτες χώρες που επιθυμούν να διατηρηθούν στους καταλόγους τρίτων χωρών που είναι εγκεκριμένες για την εξαγωγή ζώντων ζώων ή προϊόντων που καλύπτονται από τον παρόντα κανονισμό προς την Κοινότητα, υποβάλλουν στην Επιτροπή αίτηση χαρακτηρισμού τους όσον αφορά τη ΣΕΒ, συνοδευόμενη από σχετικές πληροφορίες που αφορούν τα κριτήρια που περιλαμβάνονται στο Παράρτημα ΙΙ, Κεφάλαιο Α, καθώς και τους δυνητικούς παράγοντες κινδύνου του Παραρτήματος ΙΙ, Κεφάλαιο Β και τη χρονική εξέλιξή τους.»

β) Η παράγραφος 4 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«4. Τα κράτη μέλη και οι τρίτες χώρες που δεν έχουν υποβάλει αίτηση σύμφωνα με την παράγραφο 1, τρίτο εδάφιο, συμμορφώνονται, όσον αφορά την αποστολή από το έδαφός τους ζώντων ζώων και προϊόντων ζωικής προέλευσης, με τις απαιτήσεις εισαγωγής που εφαρμόζονται στις χώρες με απροσδιόριστο κίνδυνο για εκδήλωση της ΣΕΒ, μέχρι να υποβάλουν τέτοια αίτηση και μέχρι να ληφθεί τελική απόφαση σχετικά με την κατάστασή τους όσον αφορά τη ΣΕΒ.»

5) Το άρθρο 6 τροποποιείται ως εξής:

α) Η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Κάθε κράτος μέλος εφαρμόζει ετήσιο πρόγραμμα επιτήρησης για τις ΜΣΕ βασιζόμενο στην ενεργητική και παθητική επιτήρηση, σύμφωνα με το Παράρτημα ΙΙΙ. Το εν λόγω πρόγραμμα περιλαμβάνει διαδικασία ανίχνευσης με ταχείες δοκιμές, εφόσον υπάρχει τέτοια διαδικασία για το συγκεκριμένο είδος ζώου.

Οι ταχείες δοκιμές εγκρίνονται για τον σκοπό αυτό σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 24, παράγραφος 3, και περιλαμβάνονται στον κατάλογο του Παραρτήματος Χ.»

β) Παρεμβάλλονται οι ακόλουθες παράγραφοι:

«1α. Το ετήσιο πρόγραμμα επιτήρησης, που αναφέρεται στην παράγραφο 1, καλύπτει κατ' ελάχιστο τους ακόλουθους υποπληθυσμούς:

α) όλα τα βοοειδή ηλικίας άνω των 24 μηνών που υπέστησαν επείγουσα σφαγή ή για τα οποία προέκυψαν ευρήματα κατά τον έλεγχο προ σφαγής (ante mortem),

β) όλα τα βοοειδή ηλικίας άνω των 30 μηνών που σφαγιάζονται κανονικά, για ανθρώπινη κατανάλωση,

γ) όλα τα βοοειδή ηλικίας άνω των 24 μηνών, που δεν σφαγιάζονται για ανθρώπινη κατανάλωση, τα οποία πέθαναν ή θανατώθηκαν στην κτηνοτροφική μονάδα, κατά τη μεταφορά ή στο σφαγείο (νεκρά ζώα).

Τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίζουν παρεκκλίσεις από τη διάταξη του στοιχείου γ) σε απομακρυσμένες περιοχές με χαμηλή πυκνότητα ζωικού πληθυσμού, στις οποίες δεν γίνεται οργανωμένη αποκομιδή πτωμάτων ζώων. Τα κράτη μέλη που κάνουν χρήση της δυνατότητας αυτής ενημερώνουν την Επιτροπή και υποβάλλουν κατάλογο των σχετικών περιοχών μαζί με την αιτιολόγηση της παρέκκλισης. Η παρέκκλιση δεν πρέπει να καλύπτει περισσότερο από το 10 % των βοοειδών ενός κράτους μέλους.

1β. Μετά από διαβούλευση της αρμόδιας επιστημονικής επιτροπής, η ηλικία που ορίζεται στην παράγραφο 1α, στοιχεία (α) και (γ), μπορεί να αναπροσαρμοσθεί με βάση την πρόοδο της επιστήμης, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 24, παράγραφος 3.

Κατόπιν αιτήματος κράτους μέλους, το οποίο μπορεί να αποδείξει ότι έχει βελτιωθεί η επιδημιολογική κατάσταση της χώρας, με βάση ορισμένα κριτήρια που θα καθορισθούν σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 24, παράγραφος 3, τα ετήσια προγράμματα παρακολούθησης μπορούν να αναθεωρούνται για το συγκεκριμένο κράτος μέλος.

Το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος παρέχει απόδειξη της ικανότητάς του να διαπιστώνει την αποτελεσματικότητα των μέτρων που λαμβάνει επιτόπου, και να διασφαλίζει την προστασία της υγείας των ανθρώπων και των ζώων με βάση εμπεριστατωμένη ανάλυση κινδύνου. Ειδικότερα, το κράτος μέλος αποδεικνύει:

α) σαφώς φθίνοντα ή συστηματικά χαμηλό επιπολασμό ΣΕΒ, με βάση πρόσφατα αποτελέσματα δοκιμών·

β) ότι έχει υλοποιήσει και επιβάλει τουλάχιστον επί έξι έτη ολοκληρωμένο πρόγραμμα ελέγχου της ΣΕΒ (κοινοτική νομοθεσία για την ανιχνευσιμότητα και τον εντοπισμό ζώντων ζώων και την επιτήρηση της ΣΕΒ)·

γ) ότι έχει υλοποιήσει και επιβάλει τουλάχιστον επί έξι έτη την κοινοτική νομοθεσία για την ολοσχερή απαγόρευση των ζωοτροφών για εκτρεφόμενα ζώα.»

γ) Προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος:

«5. Οι κανόνες για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 24, παράγραφος 2.»

6) Παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο:

«Άρθρο 6α

Προγράμματα αναπαραγωγής

1. Τα κράτη μέλη δύνανται να καταρτίζουν προγράμματα αναπαραγωγής προβάτων ανθεκτικών στις μεταδοτικές σπογγώδεις εγκεφαλοπάθειες. Τα προγράμματα αυτά περιλαμβάνουν πλαίσιο για την αναγνώριση της ανθεκτικότητας ορισμένων αγελών στις ΜΣΕ και μπορούν να επεκτείνονται και σε άλλα ζωικά είδη βάσει επιστημονικών στοιχείων τα οποία αποδεικνύουν την ανθεκτικότητα των συγκεκριμένων γονότυπων των ειδών αυτών στις ΜΣΕ.

2. Οι ειδικοί κανόνες για τα προγράμματα της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 24, παράγραφος 2.

3. Τα κράτη μέλη, τα οποία καταρτίζουν προγράμματα αναπαραγωγής, υποβάλλουν τακτικά στην Επιτροπή εκθέσεις, ούτως ώστε να είναι δυνατόν να αξιολογούνται τα επιστημονικά προγράμματα, ιδίως όσον αφορά τις επιπτώσεις τους στη συχνότητα της εμφάνισης ΜΣΕ, αλλά και στη γενετική ποικιλότητα και ποικιλομορφία καθώς και στη διατήρηση παλιών ή σπάνιων φυλών προβάτων ή φυλών καλά προσαρμοσμένων στο τοπικό περιβάλλον. Τα επιστημονικά ευρήματα και οι γενικότερες επιπτώσεις των προγραμμάτων αναπαραγωγής αξιολογούνται τακτικά και, εφόσον απαιτείται, τα προγράμματα αυτά τροποποιούνται αναλόγως.»

7) Το άρθρο 7 τροποποιείται ως εξής:

α) Οι παράγραφοι 1 έως 4 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Οι μεταποιημένες πρωτεΐνες ζωικής προελεύσεως απαγορεύονται στη διατροφή των μηρυκαστικών.

2. Η απαγόρευση που προβλέπεται στην παράγραφο 1 επεκτείνεται και σε ζώα εκτός των μηρυκαστικών και περιορίζεται όσον αφορά τη διατροφή των εν λόγω ζώων με προϊόντα ζωικής προέλευσης, σύμφωνα με το Παράρτημα IV.

3. Οι παράγραφοι 1 και 2 εφαρμόζονται με την επιφύλαξη των διατάξεων του Παραρτήματος IV που ορίζουν τις παρεκκλίσεις από την απαγόρευση που περιλαμβάνεται σε αυτές τις παραγράφους.

Η Επιτροπή μπορεί να αποφασίζει σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 24, παράγραφος 3, βάσει επιστημονικής αξιολόγησης των διατροφικών αναγκών νεαρών μηρυκαστικών που υπόκεινται στους κανόνες που θεσπίσθηκαν για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου κατά τα προβλεπόμενα στην παράγραφο 5 αυτού του άρθρου, και κατόπιν αξιολόγησης των πτυχών ελέγχου αυτής της παρέκκλισης, να επιτρέπει τη διατροφή νεαρών μηρυκαστικών ζώων με πρωτεΐνες που προέρχονται από ψάρια.

4. Τα κράτη μέλη ή οι περιοχές τους με απροσδιόριστο κίνδυνο ΣΕΒ απαγορεύεται να εξάγουν ή να αποθηκεύουν ζωοτροφές που προορίζονται για εκτρεφόμενα ζώα, οι οποίες περιέχουν πρωτεΐνες προερχόμενες από θηλαστικά ή ζωοτροφές για θηλαστικά, εκτός από τις ζωοτροφές για σκύλους, γάτες και γουνοφόρα ζώα, που περιέχουν μεταποιημένες πρωτεΐνες από θηλαστικά.

Οι τρίτες χώρες ή οι περιοχές τους με απροσδιόριστο κίνδυνο ΣΕΒ απαγορεύεται να εξάγουν προς την Κοινότητα ζωοτροφές για εκτρεφόμενα ζώα που περιέχουν πρωτεΐνες προερχόμενες από θηλαστικά ή ζωοτροφές για θηλαστικά, εκτός από τις ζωοτροφές για σκύλους, γάτες και γουνοφόρα ζώα, οι οποίες περιέχουν μεταποιημένες ζωικές πρωτεΐνες προερχόμενες από θηλαστικά.

Κατόπιν αιτήματος κράτους μέλους ή τρίτης χώρας, μπορεί να λαμβάνεται απόφαση σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 24, παράγραφος 2, κατόπιν λεπτομερών κριτηρίων που ορίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 24, παράγραφος 3, για τη χορήγηση μεμονωμένων εξαιρέσεων από τους περιορισμούς που προβλέπονται στην παρούσα παράγραφο. Κάθε εξαίρεση λαμβάνει υπόψη τις διατάξεις που προβλέπονται στην παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου.»

β) Παρεμβάλλεται η ακόλουθη παράγραφος:

«4α. Με βάση ευνοϊκή εκτίμηση κινδύνου, η οποία λαμβάνει υπόψη τουλάχιστον την ποσότητα και την πιθανή πηγή μόλυνσης, και τον τελικό προορισμό της παρτίδας, μπορεί να λαμβάνεται απόφαση σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 24, παράγραφος 3, για την καθιέρωση ορίων ανοχής για αμελητέες ποσότητες ζωικής πρωτεΐνης στις ζωοτροφές που οφείλονται σε τυχαία και τεχνικώς αναπόφευκτη μόλυνση.»

γ) Η παράγραφος 5 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«5. Οι κανόνες εφαρμογής του παρόντος άρθρου, ιδίως οι κανόνες για την πρόληψη της αλληλομόλυνσης και για τις μεθόδους δειγματοληψίας και ανάλυσης των δειγμάτων για τον έλεγχο της τήρησης του παρόντος άρθρου, θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 24, παράγραφος 2. Οι κανόνες αυτοί πρέπει να βασίζονται σε έκθεση της Επιτροπής η οποία καλύπτει την προμήθεια πρώτων υλών, τη μεταποίηση, τον έλεγχο και την ανιχνευσιμότητα για τις ζωοτροφές ζωικής προέλευσης.»

8) Στο άρθρο 8, οι παράγραφοι 1 έως 5 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Η αφαίρεση και η διάθεση του υλικού ειδικού κινδύνου πραγματοποιούνται σύμφωνα με το Παράρτημα V του παρόντος κανονισμού και με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1774/2002. Το εν λόγω υλικό δεν εισάγεται στην Κοινότητα. Ο κατάλογος των υλικών ειδικού κινδύνου του Παραρτήματος V πρέπει να περιλαμβάνει τουλάχιστον τον εγκέφαλο, το νωτιαίο μυελό, τους οφθαλμούς και τις αμυγδαλές των βοοειδών ηλικίας άνω των 12 μηνών, και τη σπονδυλική στήλη των βοοειδών μετά από ηλικία που προσδιορίζεται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 24, παράγραφος 3. Λαμβάνοντας υπόψη τις διάφορες κατηγορίες κινδύνου που ορίζονται στο άρθρο 5, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, και τις απαιτήσεις του άρθρου 6, παράγραφοι 1α και 1β, στοιχείο β), ο κατάλογος των υλικών ειδικού κινδύνου του Παραρτήματος V τροποποιείται αναλόγως.

2. Η παράγραφος 1 του παρόντος άρθρου δεν εφαρμόζεται σε ιστούς ζώων που έχουν υποστεί εναλλακτική δοκιμή εγκεκριμένη για τον συγκεκριμένο σκοπό σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 24, παράγραφος 3, υπό την προϋπόθεση ότι η δοκιμή αυτή που περιλαμβάνεται στον κατάλογο του Παραρτήματος X πραγματοποιείται σύμφωνα με τους όρους του Παραρτήματος V και ότι τα αποτελέσματα της δοκιμής είναι αρνητικά.

Τα κράτη μέλη που εγκρίνουν τη χρήση εναλλακτικής δοκιμής σύμφωνα με την παρούσα παράγραφο ενημερώνουν τα άλλα κράτη μέλη και την Επιτροπή.

3. Στα κράτη μέλη ή σε περιοχές αυτών, στις οποίες υπάρχει ελεγχόμενος ή απροσδιόριστος κίνδυνος ΣΕΒ, ο τεμαχισμός, κατόπιν αναισθητοποίησης, του κεντρικού νευρικού ιστού με την εισαγωγή επιμήκους ραβδοειδούς οργάνου στην κρανιακή κοιλότητα, ή με έγχυση αερίου στην κρανιακή κοιλότητα σε συνδυασμό με την αναισθητοποίηση, δεν χρησιμοποιείται σε βοοειδή και αιγοπρόβατα το κρέας των οποίων προορίζεται για κατανάλωση από τον άνθρωπο ή τα ζώα.

4. Τα στοιχεία σχετικά με την ηλικία που καθορίζονται στο Παράρτημα V μπορούν να αναπροσαρμόζονται. Η αναπροσαρμογή βασίζεται στα πλέον πρόσφατα αποδεδειγμένα επιστημονικά ευρήματα σχετικά με τη στατιστική πιθανότητα εκδήλωσης ΜΣΕ στις συγκεκριμένες ηλικιακές ομάδες του ζωικού πληθυσμού βοοειδών και αιγοπροβάτων της Κοινότητας.

5. Οι κανόνες που προβλέπουν εξαιρέσεις από τις παραγράφους 1 έως 4 του παρόντος άρθρου, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 24, παράγραφος 3, όσον αφορά την ημερομηνία της πραγματικής επιβολής της εφαρμογής της απαγόρευσης για τη διατροφή των ζώων η οποία προβλέπεται στο άρθρο 7, παράγραφος 1, ή, όπως αρμόζει στην περίπτωση τρίτων χωρών ή περιοχών αυτών, που παρουσιάζουν ελεγχόμενο κίνδυνο για ΣΕΒ, όσον αφορά την ημερομηνία της πραγματικής επιβολής της εφαρμογής της απαγόρευσης χρήσης πρωτεϊνών θηλαστικών στις ζωοτροφές μηρυκαστικών για τα ζώα που γεννήθηκαν πριν από την ημερομηνία αυτή σε αυτές τις τρίτες χώρες ή τις περιοχές τους, με σκοπό τον περιορισμό των απαιτήσεων για την απόσυρση και την καταστροφή του υλικού ειδικού κινδύνου.»

9) Στο άρθρο 9, οι παράγραφοι 1 και 2 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Τα προϊόντα ζωικής προέλευσης που απαριθμούνται στο Παράρτημα VI παράγονται ακολουθώντας εγκεκριμένες διαδικασίες παραγωγής σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 24, παράγραφος 3.

2. Τα οστά βοοειδών και αιγοπροβάτων από χώρες ή περιοχές με ελεγχόμενο ή απροσδιόριστο κίνδυνο ΣΕΒ δεν χρησιμοποιούνται για την παραγωγή μηχανικώς διαχωρισμένου κρέατος (ΜΔΚ). Πριν από την 1η Ιουλίου 2008, τα κράτη μέλη υποβάλλουν έκθεση στην Επιτροπή σχετικά με τη χρήση και τη μέθοδο παραγωγής ΜΔΚ στην επικράτειά τους. Η έκθεση περιλαμβάνει δήλωση σχετικά με το αν το κράτος μέλος προτίθεται να συνεχίσει την παραγωγή ΜΔΚ.

Με βάση τα στοιχεία αυτά, η Επιτροπή υποβάλλει ανακοίνωση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο σχετικά με τη μελλοντική ανάγκη και χρήση ΜΔΚ στην Κοινότητα, συμπεριλαμβανομένης της πολιτικής για την πληροφόρηση των καταναλωτών.»

10) Το άρθρο 12 τροποποιείται ως εξής:

α) Η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Κάθε ζώο ύποπτο για μόλυνση από ΜΣΕ είτε υποβάλλεται σε επίσημο περιορισμό μετακίνησης μέχρι να γνωστοποιηθούν τα αποτελέσματα της κλινικής και επιδημιολογικής εξέτασης που διεξάγεται από την αρμόδια αρχή είτε θανατώνεται για εργαστηριακή εξέταση υπό επίσημο έλεγχο.

Αν υπάρχουν επίσημες υπόνοιες ΣΕΒ σε βοοειδές σε εκμετάλλευση ενός κράτους μέλους, όλα τα άλλα βοοειδή στην εκμετάλλευση αυτή πρέπει να τίθενται υπό επίσημο περιορισμό μετακίνησης μέχρι να γνωστοποιηθούν τα αποτελέσματα της εξέτασης. Αν υπάρχουν επίσημες υπόνοιες ΜΣΕ σε αιγοπρόβατο σε εκμετάλλευση ενός κράτους μέλους, όλα τα άλλα αιγοπρόβατα στην εκμετάλλευση αυτή πρέπει να τίθενται υπό επίσημο περιορισμό μετακίνησης μέχρι να γνωστοποιηθούν τα αποτελέσματα της εξέτασης.

Ωστόσο, αν υπάρχουν αποδείξεις ότι η εκμετάλλευση στην οποία βρισκόταν το ζώο όταν εμφανίσθηκαν οι υπόνοιες για ΜΣΕ δεν μπορεί να είναι η εκμετάλλευση στην οποία το ζώο θα μπορούσε να εκτεθεί σε ΜΣΕ, η αρμόδια αρχή μπορεί να αποφασίσει ότι μόνον το ύποπτο για μόλυνση ζώο θα τεθεί υπό επίσημο περιορισμό μετακίνησης.

Εφόσον κριθεί αναγκαίο, η αρμόδια αρχή μπορεί επίσης να αποφασίσει ότι και άλλες εκμεταλλεύσεις ή ότι μόνον η εκμετάλλευση στην οποία έγινε η έκθεση σε ΜΣΕ, θα τεθεί υπό επίσημο έλεγχο ανάλογα με τα διαθέσιμα επιδημιολογικά στοιχεία.

Σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 24, παράγραφος 2 και κατά παρέκκλιση των επίσημων περιορισμών μετακίνησης που προβλέπονται στην παρούσα παράγραφο, ένα κράτος μέλος μπορεί να εξαιρεθεί από την επιβολή τέτοιων περιορισμών αν εφαρμόζει μέτρα που παρέχουν ισοδύναμες διασφαλίσεις βάσει της δέουσας εκτίμησης των πιθανών κινδύνων για την υγεία του ανθρώπου και των ζώων.»

β) Η παράγραφος 3 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«3. Όλα τα μέρη του σώματος του ύποπτου ζώου είτε παραμένουν υπό επίσημο έλεγχο μέχρι να γίνει αρνητική διάγνωση είτε διατίθενται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1774/2002.»

11) Στο άρθρο 13, η παράγραφος 1 τροποποιείται ως εξής:

α) Στο πρώτο εδάφιο, το στοιχείο (α) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«α) η διάθεση όλων των τμημάτων του σώματος του ζώου γίνεται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1774/2002, εκτός από το υλικό που κρατείται για τα μητρώα σύμφωνα με το Παράρτημα III, Κεφάλαιο Β, του παρόντος κανονισμού,».

β) Στο πρώτο εδάφιο, το στοιχείο (γ) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«γ) όλα τα ζώα και τα προϊόντα ζωικής προέλευσης που παρουσιάζουν κινδύνους, όπως περιγράφονται στο Παράρτημα VII, σημείο 2 του παρόντος κανονισμού και εντοπίζονται με την έρευνα που αναφέρεται στο στοιχείο β) της παρούσας παραγράφου, θανατώνονται και διατίθενται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1774/2002.»

γ) Μετά το πρώτο εδάφιο, παρεμβάλλεται το ακόλουθο εδάφιο:

«Κατόπιν αιτήματος κράτους μέλους και με βάση ευνοϊκή εκτίμηση κινδύνου στην οποία λαμβάνονται ιδιαίτερα υπόψη τα μέτρα ελέγχου του συγκεκριμένου κράτους μέλους, μπορεί να ληφθεί απόφαση σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 24, παράγραφος 2, να επιτραπεί η διατήρηση βοοειδών που μνημονεύεται στην παρούσα παράγραφο, έως το τέλος της παραγωγικής τους ζωής.»

12) Στο άρθρο 15, η παράγραφος 3 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«3. Σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 24, παράγραφος 3, οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 μπορούν να επεκταθούν και σε άλλα ζωικά είδη.

4. Οι κανόνες για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου μπορούν να θεσπισθούν σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 24, παράγραφος 2.».

13) Το άρθρο 16 τροποποιείται ως εξής:

α) Στην παράγραφο 1, το στοιχείο (β) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«β) γάλα και γαλακτοκομικά προϊόντα, δέρματα, ζελατίνη και κολλαγόνο που προέρχονται από δέρματα,».

β) Οι παράγραφοι 2 και 3 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Τα προϊόντα ζωικής προέλευσης που εισάγονται από τρίτες χώρες που παρουσιάζουν ελεγχόμενο ή απροσδιόριστο κίνδυνο ΣΕΒ πρέπει να προέρχονται από υγιή βοοειδή και αιγοπρόβατα που δεν έχουν υποβληθεί σε τεμαχισμό του κεντρικού νευρικού ιστού ή σε έγχυση αερίου στην κρανιακή κοιλότητα, όπως αναφέρεται στο άρθρο 8, παράγραφος 3.

3. Τα προϊόντα διατροφής ζωικής προέλευσης που περιέχουν υλικό από βοοειδή τα οποία προέρχονται από χώρα ή περιοχή με απροσδιόριστο κίνδυνο ΣΕΒ δεν διατίθενται στην αγορά, εκτός εάν προέρχονται:

α) από ζώα που γεννήθηκαν οκτώ έτη μετά την ημερομηνία από την οποία εφαρμόσθηκε όντως η απαγόρευση χρησιμοποίησης μεταποιημένων πρωτεϊνών θηλαστικών για τη διατροφή των μηρυκαστικών, και

β) από ζώα που γεννήθηκαν, εκτράφηκαν και έχουν διαμείνει σε αγέλες απαλλαγμένες, βάσει αποδεδειγμένου ιστορικού, από ΣΕΒ επί 7 τουλάχιστον έτη.

Περαιτέρω, τα προϊόντα διατροφής που προέρχονται από μηρυκαστικά δεν αποστέλλονται από κράτος μέλος ή περιοχή του που παρουσιάζει απροσδιόριστο κίνδυνο ΣΕΒ σε άλλο κράτος μέλος ούτε εισάγονται από τρίτη χώρα που παρουσιάζει απροσδιόριστο κίνδυνο ΣΕΒ.

Η απαγόρευση αυτή δεν ισχύει για τα προϊόντα ζωικής προέλευσης που απαριθμούνται στο Παράρτημα VIII, Κεφάλαιο Γ και τα οποία ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις του Παραρτήματος VIII, Κεφάλαιο Γ.

Τα προϊόντα αυτά πρέπει να συνοδεύονται από υγειονομικό πιστοποιητικό που εκδίδει επίσημος κτηνίατρος, με το οποίο βεβαιώνεται ότι έχουν παραχθεί σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό.»

14) Παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο:

«Άρθρο 23α

Τα ακόλουθα μέτρα τα οποία έχουν ως αντικείμενο την τροποποίηση ορισμένων μη ουσιωδών στοιχείων του παρόντος κανονισμού, συμπεριλαμβανομένης της συμπλήρωσής του, θεσπίζονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο που αναφέρεται στο άρθρο 24, παράγραφος 3:

α) έγκριση των ταχειών δοκιμών που αναφέρονται στο άρθρο 6, παράγραφος 1 και στο άρθρο 8, παράγραφος 2,

β) προσαρμογή της ηλικίας κατά τα αναφερόμενα στο άρθρο 6, παράγραφος 1β,

γ) κριτήρια για την επίδειξη της βελτίωσης της επιδημιολογικής κατάστασης που αναφέρεται στο άρθρο 6, παράγραφος 1β,

δ) απόφαση για τη διατροφή νεαρών μηρυκαστικών ζώων με πρωτεΐνες που προέρχονται από ψάρια κατά τα αναφερόμενα στο άρθρο 7, παράγραφος 3,

ε) κριτήρια για τη χορήγηση εξαιρέσεων από τους περιορισμούς που αναφέρονται στο άρθρο 7, παράγραφος 4,

στ) απόφαση για την καθιέρωση ορίων ανοχής κατά τα αναφερόμενα στο άρθρο 7, παράγραφος 4α,

ζ) απόφαση για την ηλικία κατά τα αναφερόμενα στο άρθρο 8, παράγραφος 1,

η) κανόνες που προβλέπουν εξαιρέσεις από την απόσυρση ή την καταστροφή του υλικού ειδικού κινδύνου κατά τα αναφερόμενα στο άρθρο 8, παράγραφος 5,

θ) διαδικασίες παραγωγής που αναφέρονται στο άρθρο 9, παράγραφος 1,

ι) απόφαση για την επέκταση ορισμένων διατάξεων σε άλλα ζωικά είδη κατά τα αναφερόμενα στο άρθρο 15, παράγραφος 3.»

15) Το άρθρο 24 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 24

Επιτροπές

1. Η Επιτροπή επικουρείται από τη Μόνιμη Επιτροπή για την Τροφική Αλυσίδα και την Υγεία των Ζώων. Ωστόσο, η Επιτροπή συμβουλεύεται επίσης τη Μόνιμη Επιτροπή Ζωοτεχνικών Θεμάτων όσον αφορά το άρθρο 6α.

2. Οσάκις γίνεται αναφορά στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζονται τα άρθρα 5 και 7 της απόφασης 1994/468/ΕΚ, τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 8 αυτής.

Οι προθεσμίες του άρθρου 5, παράγραφος 6 της εν λόγω απόφασης είναι τρεις μήνες, και στην περίπτωση των μέτρων διασφάλισης του άρθρου 4, παράγραφος 2, του παρόντος κανονισμού, 15 ημέρες.

3. Οσάκις γίνεται αναφορά στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζονται το άρθρο 5α, παράγραφοι 1 έως 4 και το άρθρο 7 της απόφασης 1999/468/ΕΚ, τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 8 αυτής.»

16) Παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο:

«Άρθρο 24α

Οι αποφάσεις που λαμβάνονται σύμφωνα με μία από τις διαδικασίες του άρθρου 24 βασίζονται στη δέουσα εκτίμηση των πιθανών κινδύνων για την υγεία του ανθρώπου και των ζώων και, λαμβανομένων υπόψη των διαθέσιμων επιστημονικών στοιχείων, διατηρούν ή, αν δικαιολογείται επιστημονικά, αυξάνουν το επίπεδο προστασίας της υγείας του ανθρώπου και των ζώων που διασφαλίζεται στην Κοινότητα.».

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Έγινε στ …

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Ο Πρόεδρος
…

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος
…

ΣΚΕΠΤΙΚΟ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

I. **ΕΙΣΑΓΩΓΗ**

1. Η Επιτροπή διαβίβασε στο Συμβούλιο, στις 7 Δεκεμβρίου 2004, πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 999/2001. Η πρόταση βασίζεται στο άρθρο 152 της Συνθήκης.

2. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο γνωμοδότησε σε πρώτη ανάγνωση στις 17 Μαΐου 2006. Η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή γνωμοδότησε στις 9 Μαρτίου 2005.

3. Στις 23 Νοεμβρίου 2006, το Συμβούλιο υιοθέτησε την Κοινή του Θέση σύμφωνα με το άρθρο 251 της Συνθήκης.

II. **ΣΤΟΧΟΙ**

Ο προτεινόμενος κανονισμός αποσκοπεί να αντιμετωπίσει τις ανησυχίες των κρατών μελών, κυρίως όσον αφορά:

— την κατάταξη σε κατηγορίες των χωρών όσον αφορά τον κίνδυνο ΣΕΒ

— τον καθορισμό παθητικών και ενεργητικών μέτρων επιτήρησης

— και, πρωτίστως, τη δυνατότητα προσαρμογής του ισχύοντος συστήματος παρακολούθησης στις βελτιώσεις της επιδημιολογικής κατάστασης του οικείου κράτους μέλους.

III. **ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΗΣ ΘΕΣΗΣ**

1. **Γενικό πλαίσιο**

Συμφωνία σε πρώτη ανάγνωση επετεύχθη για τον παρόντα φάκελο το Μάιο του 2006.

Η αναθεώρηση του σχεδίου κανονισμού από τους γλωσσομαθείς νομικούς και των δύο θεσμικών οργάνων διεξήχθη στις 19 Σεπτεμβρίου 2006 (PE-CONS 3618/06).

Εν τω μεταξύ, το Συμβούλιο εξέδωσε την απόφαση 2006/512/ΕΚ που εισαγάγει νέα διαδικασία επονομαζόμενη «κανονιστική διαδικασία με έλεγχο» στην απόφαση 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου της 28ης Ιουνίου 1999 περί καθορισμού των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή (άρθρο 5α).

Η νέα διαδικασία επιτροπής πρέπει να τηρείται για την έγκριση μέτρων γενικής εμβέλειας που έχουν ως αντικείμενο την τροποποίηση μη ουσιαστικών στοιχείων μιας πράξης που εκδόθηκε σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 251 της Συνθήκης, συμπεριλαμβανομένης της κατάργησης ορισμένων εξ αυτών ή της συμπλήρωσής τους με την προσθήκη νέων μη ουσιαστικών στοιχείων.

2. **Προσαρμογές που εισαγάγει το Συμβούλιο**

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 999/2001 αναφέρεται πάντα στην κανονιστική διαδικασία επιτροπής όταν ανατίθενται εκτελεστικές αρμοδιότητες στην Επιτροπή και συνεπώς πρέπει να προσαρμοσθεί, όπου χρειάζεται, στην νέα κανονιστική διαδικασία επιτροπής με έλεγχο.

Λόγω του επείγοντος χαρακτήρα του ζητήματος [1], πρέπει η έκδοση του εν λόγω κανονισμού από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο να γίνει μέχρι τον Δεκέμβριο του 2006.

Η Επιτροπή έχει δεχθεί την κοινή θέση που έχει συμφωνηθεί από το Συμβούλιο.

---

[1] Πολλά εκτελεστικά μέτρα παραμένουν στάσιμα στο επίπεδο της Επιτροπής.

ΚΟΙΝΗ ΘΕΣΗ αριθ. 33/2006

που καθορίστηκε από το Συμβούλιο της 23ης Νοεμβρίου 2006

για την έκδοση της οδηγίας 2006/…/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της …, για την αξιολόγηση και τη διαχείριση των κινδύνων πλημμύρας

(2006/C 311 E/02)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη Συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και ιδίως το άρθρο 175, παράγραφος 1,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ([1]),

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 251 της Συνθήκης ([2]),

Εκτιμώντας τα εξής:

(1) Οι πλημμύρες μπορεί να προκαλέσουν θανάτους, μετακινήσεις πληθυσμών και ζημίες στο περιβάλλον, να θέσουν σοβαρά σε κίνδυνο την οικονομική ανάπτυξη και να υπονομεύσουν τις οικονομικές δραστηριότητες της Κοινότητας.

(2) Οι πλημμύρες είναι φυσικά φαινόμενα τα οποία είναι αδύνατο να προληφθούν. Ωστόσο, ορισμένες ανθρώπινες δραστηριότητες και η αλλαγή του κλίματος συμβάλλουν στην αύξηση της πιθανότητας επέλευσης φαινομένων πλημμύρας και των αρνητικών τους επιπτώσεων.

(3) Είναι σκόπιμο και επιθυμητό να μειωθεί ο κίνδυνος των αρνητικών συνεπειών που συνδέονται με την επέλευση πλημμύρας ιδίως στην ανθρώπινη υγεία και ζωή, στο περιβάλλον, στην πολιτιστική κληρονομιά, στην οικονομική δραστηριότητα και στις υποδομές. Εντούτοις, τα μέτρα για τη μείωση αυτών των κινδύνων θα πρέπει, κατά το μέτρο του δυνατού, να συντονίζονται σε επίπεδο λεκάνης απορροής ποταμού για να είναι αποτελεσματικά.

(4) Η οδηγία 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 23ης Οκτωβρίου 2000 για τη θέσπιση πλαισίου κοινοτικής δράσης στον τομέα της πολιτικής των υδάτων ([3]) επιβάλλει την ανάπτυξη σχεδίων διαχείρισης λεκάνης απορροής ποταμού για κάθε περιοχή λεκάνης απορροής ποταμού, με στόχο την επίτευξη καλής οικολογικής και χημικής κατάστασης, θα συμβάλλει δε στον μετριασμό των επιπτώσεων των συμβάντων πλημμύρας. Ωστόσο, η μείωση του κινδύνου πλημμύρας δεν είναι ένας από τους κύριους στόχους της εν λόγω οδηγίας, ούτε λαμβάνονται υπόψη πιθανοί μελλοντικοί κίνδυνοι πλημμύρας λόγω της αλλαγής του κλίματος.

(5) Η ανακοίνωση της Επιτροπής της 12ης Ιουλίου 2004 προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών με τίτλο «Διαχείριση του κινδύνου πλημμυρών-Πλημμύρες: πρόληψη, προστασία και μετριασμός των επιπτώσεών τους» περιγράφει την ανάλυση και την προσέγγιση της Επιτροπής όσον αφορά τη διαχείριση των κινδύνων πλημμύρας σε επίπεδο Κοινότητας και επισημαίνει ότι η ανάληψη συντονισμένης δράσης σε επίπεδο Κοινότητας θα μπορούσε να προσφέρει αξιοσημείωτη προστιθέμενη αξία και να βελτιώσει το συνολικό επίπεδο της προστασίας από τις πλημμύρες.

(6) Εκτός του συντονισμού μεταξύ κρατών μελών, η αποτελεσματική πρόληψη και ο μετριασμός των πλημμυρών απαιτούν συνεργασία με τρίτες χώρες. Αυτό συνάδει με την οδηγία 2000/60/ΕΚ και με τις διεθνείς αρχές της διαχείρισης των κινδύνων πλημμύρας όπως διατυπώθηκαν ιδίως στο πλαίσιο της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για την προστασία και τη χρησιμοποίηση των διασυνοριακών υδατορευμάτων και των διεθνών λιμνών, που εγκρίθηκε με την απόφαση 95/308/ΕΚ του Συμβουλίου ([4]) και τυχόν επόμενες συμφωνίες σχετικά με την εφαρμογή της.

(7) Η απόφαση 2001/792/ΕΚ, Ευρατόμ του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2001, περί κοινοτικού μηχανισμού για τη διευκόλυνση της ενισχυμένης συνεργασίας στις επεμβάσεις βοήθειας της πολιτικής προστασίας ([5]) ενεργοποιεί την υποστήριξη και την ενίσχυση των κρατών μελών σε περίπτωση σοβαρών καταστάσεων έκτακτης ανάγκης, συμπεριλαμβανομένων των περιπτώσεων πλημμύρας. Η πολιτική προστασία μπορεί να προσφέρει ενδεδειγμένες απαντήσεις στους θιγόμενους πληθυσμούς και να βελτιώσει την ετοιμότητα και την ανθεκτικότητα.

(8) Στο πλαίσιο του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2012/2002 του Συμβουλίου, της 11ης Νοεμβρίου 2002, για την ίδρυση του Ταμείου Αλληλεγγύης της Ευρωπαϊκής Ένωσης ([6]), είναι δυνατή η ταχεία παροχή χρηματοοικονομικής αρωγής σε περίπτωση μείζονος καταστροφής, ώστε να εξασφαλιστεί βοήθεια σε ανθρώπους, φυσικές ζώνες, περιοχές και χώρες που έχουν πληγεί για να επιστρέψουν σε κατά το δυνατόν ομαλές συνθήκες, το Ταμείο όμως μπορεί να παρέμβει μόνον εφόσον πρόκειται για επιχειρήσεις αντιμετώπισης κατεπειγόντων περιστατικών και όχι για τα στάδια που προηγούνται εκτάκτων καταστάσεων.

(9) Στην Κοινότητα σημειώνονται διάφοροι τύποι πλημμύρας όπως πλημμύρες ποταμών, αστραπιαίες πλημμύρες, πλημμύρες στα αστικά κέντρα και πλημμύρες από τη θάλασσα σε παράκτιες περιοχές. Οι ζημίες που προκαλούνται από τις πλημμύρες ποικίλλουν στις διάφορες χώρες και περιφέρειες της Κοινότητας. Ως εκ τούτου, οι στόχοι της διαχείρισης των κινδύνων πλημμύρας θα πρέπει να καθορίζονται από τα κράτη μέλη καθαυτά και να βασίζονται στις τοπικές και περιφερειακές περιστάσεις.

([1]) Γνώμη της 17ης Μαΐου 2006 (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).

([2]) Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 13ης Ιουνίου 2006 (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα) και απόφαση … του Συμβουλίου της …

([3]) ΕΕ L 327, 22.12.2000, σ. 1. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση αριθ. 2455/2001/ΕΚ (ΕΕ L 331, 15.12.2001, σ. 1).

([4]) ΕΕ L 186, 5.8.1995, σ. 42.

([5]) ΕΕ L 297, 15.11.2001, σ. 7.

([6]) ΕΕ L 311, 14.11.2002, σ. 3.

(10) Οι κίνδυνοι πλημμύρας σε ορισμένες περιοχές εντός της Κοινότητας μπορούν να θεωρηθούν ότι στερούνται σημασίας, για παράδειγμα σε ακατοίκητες ή αραιοκατοικημένες περιοχές ή σε περιοχές με περιορισμένους οικονομικούς πόρους ή μικρή οικολογική αξία. Σε κάθε περιοχή ή μονάδα διαχείρισης λεκάνης απορροής ποταμού θα πρέπει να αξιολογούνται οι κίνδυνοι πλημμύρας και η ανάγκη ανάληψης περαιτέρω δράσης.

(11) Προκειμένου να εξασφαλιστεί αποτελεσματικό μέσο ενημέρωσης καθώς και πολύτιμη βάση για τον καθορισμό των προτεραιοτήτων και τη λήψη περαιτέρω τεχνικών, οικονομικών και πολιτικών αποφάσεων σχετικά με τη διαχείριση των κινδύνων πλημμύρας, είναι απαραίτητο να προβλεφθεί η καθιέρωση χαρτών επικινδυνότητας πλημμύρας και χαρτών κινδύνων πλημμύρας στους οποίους να εμφαίνονται οι δυνητικές αρνητικές συνέπειες που συνδέονται με διαφορετικά σενάρια πλημμύρας.

(12) Προκειμένου να αποφευχθούν και να μειωθούν οι αρνητικές επιπτώσεις που απορρέουν από πλημμύρες στην εκάστοτε περιοχή είναι σκόπιμο να καθιερωθούν σχέδια διαχείρισης των κινδύνων πλημμύρας. Τα αίτια και οι συνέπειες σε περίπτωση πλημμύρας ποικίλλουν ανάλογα με τις χώρες και τις περιφέρειες της Κοινότητας. Κατά συνέπεια, τα σχέδια διαχείρισης των κινδύνων πλημμύρας θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά των περιοχών που καλύπτουν και να παρέχουν ενδεδειγμένες λύσεις ανάλογα με τις ανάγκες και τις προτεραιότητες των περιοχών αυτών, εξασφαλίζοντας παράλληλα συναφή συντονισμό εντός των περιοχών λεκάνης απορροής ποταμών.

(13) Τα σχέδια διαχείρισης των κινδύνων πλημμύρας θα πρέπει να εστιάζονται στην πρόληψη, την προστασία και την ετοιμότητα. Τα στοιχεία των σχεδίων διαχείρισης των κινδύνων πλημμύρας θα πρέπει να επανεξετάζονται περιοδικά και να καθίστανται επίκαιρα, εάν χρειάζεται, λαμβανομένων υπόψη των πιθανών επιπτώσεων της αλλαγής του κλίματος στην εμφάνιση πλημμυρών.

(14) Η αρχή της αλληλεγγύης είναι πολύ σημαντική στο πλαίσιο της διαχείρισης των κινδύνων πλημμύρας. Υπό το πρίσμα της εν λόγω αρχής, τα κράτη μέλη θα πρέπει να ενθαρρύνονται να επιδιώκουν δίκαιο επιμερισμό των αρμοδιοτήτων, όταν ορισμένα μέτρα αποφασίζονται από κοινού προς όφελος όλων, όσον αφορά τη διαχείριση του κινδύνου πλημμύρας κατά μήκος των υδατορευμάτων.

(15) Για να αποφευχθεί η αλληλεπικάλυψη των εργασιών, τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν το δικαίωμα να χρησιμοποιούν τις προκαταρκτικές αξιολογήσεις των κινδύνων πλημμύρας, τους χάρτες επικινδυνότητας πλημμύρας και κινδύνων πλημμύρας και τα σχέδια διαχείρισης των κινδύνων πλημμύρας που ήδη υπάρχουν, προκειμένου να επιτυγχάνουν τους στόχους και να ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις της παρούσας οδηγίας.

(16) Η ανάπτυξη σχεδίων διαχείρισης των λεκανών απορροής ποταμού στο πλαίσιο της οδηγίας 2000/60/ΕΚ και σχεδίων διαχείρισης των κινδύνων πλημμύρας στο πλαίσιο της παρούσας οδηγίας αποτελούν στοιχεία της ολοκληρωμένης διαχείρισης της λεκάνης απορροής ποταμών. Ως εκ τούτου, οι δύο διαδικασίες θα πρέπει να αξιοποιούν αμοιβαία τη δυνατότητα κοινών συνεργιών και κοινού οφέλους, έχοντας υπόψη τους περιβαλλοντικούς στόχους της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, για να εξασφαλιστεί η αποτελεσματική και εύλογη χρήση των πόρων, αναγνωρίζοντας παράλληλα ότι οι αρμόδιες αρχές και οι μονάδες διαχείρισης ενδέχεται να είναι διαφορετικές στο πλαίσιο της παρούσας οδηγίας και της οδηγίας 2000/60/ΕΚ.

(17) Σε περίπτωση που υδατικά συστήματα χρησιμοποιούνται για πολλαπλούς σκοπούς και διάφορες μορφές βιώσιμων ανθρώπινων δραστηριοτήτων (π.χ. διαχείριση των κινδύνων πλημμύρας, οικολογία, εσωτερική ναυσιπλοΐα ή υδροηλεκτρική ενέργεια) και εφόσον οι εν λόγω χρήσεις έχουν επιπτώσεις στα εν λόγω υδατικά συστήματα, το άρθρο 4 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ προβλέπει σαφή και διαφανή διαδικασία για την αντιμετώπιση ανάλογων χρήσεων και επιπτώσεων, συμπεριλαμβανομένων των πιθανών εξαιρέσεων από τους στόχους για «καλή κατάσταση» ή «μη υποβάθμιση».

(18) Τα μέτρα που είναι απαραίτητα για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας θα πρέπει να εγκριθούν σύμφωνα με την απόφαση 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου της 28ης Ιουνίου 1999 για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή [1].

(19) Η παρούσα οδηγία σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τις αρχές που αναγνωρίζονται ιδίως από τον Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Συγκεκριμένα, επιδιώκεται να προαχθεί η ενσωμάτωση υψηλού επιπέδου περιβαλλοντικής προστασίας στις κοινοτικές πολιτικές σύμφωνα με την αρχή της βιώσιμης ανάπτυξης, όπως περιγράφεται στο άρθρο 37 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

(20) Δεδομένου ότι ο στόχος της παρούσας οδηγίας, ήτοι ο καθορισμός πλαισίου μέτρων για τη μείωση των κινδύνων επέλευσης ζημιών λόγω πλημμύρας, δεν μπορεί να επιτευχθεί ικανοποιητικά από τα κράτη μέλη και μπορεί συνεπώς να επιτευχθεί καλύτερα σε κοινοτικό επίπεδο, η Κοινότητα μπορεί να λάβει μέτρα σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας του άρθρου 5 της Συνθήκης. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας του ιδίου άρθρου, η παρούσα οδηγία δεν υπερβαίνει τα αναγκαία για την επίτευξη του στόχου αυτού.

(21) Σύμφωνα με τις αρχές της αναλογικότητας και της επικουρικότητας και το Πρωτόκολλο σχετικά με την εφαρμογή των αρχών της επικουρικότητας και αναλογικότητας που προσαρτήθηκε στη Συνθήκη, και ενόψει των υφισταμένων ικανοτήτων των κρατών μελών, θα πρέπει να παραχωρηθεί σημαντική ευελιξία στο τοπικό και περιφερειακό επίπεδο, ιδίως όσον αφορά την οργάνωση και την ευθύνη των αρχών.

(22) Σύμφωνα με την παράγραφο 34 της διοργανικής συμφωνίας για τη βελτίωση της νομοθεσίας [2], τα κράτη μέλη παροτρύνονται να καταρτίζουν, προς ιδία χρήση και προς όφελος της Κοινότητας, τους δικούς τους πίνακες οι οποίοι αποτυπώνουν, στο μέτρο του δυνατού, την αντιστοιχία της οδηγίας με τα μέτρα μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο και να τους δημοσιοποιούν,

---

[1] ΕΕ L 184, 17.7.1999, σ. 23. Απόφαση όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 2006/512/ΕΚ (ΕΕ L 200, 22.7.2006, σ. 11).

[2] ΕΕ C 321, 31.12.2003, σ. 1.

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 1

Σκοπός της παρούσας οδηγίας είναι η θέσπιση πλαισίου για την αξιολόγηση και τη διαχείριση των κινδύνων πλημμύρας, με στόχο τη μείωση των αρνητικών επιπτώσεων στην ανθρώπινη υγεία, το περιβάλλον, την πολιτιστική κληρονομιά και τις οικονομικές δραστηριότητες που συνδέονται με τις πλημμύρες στην Κοινότητα.

Άρθρο 2

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, επιπλέον των ορισμών του «ποταμού», της «λεκάνης απορροής ποταμού», της «υπολεκάνης» και της «περιοχής λεκάνης απορροής ποταμού», που περιέχονται στο άρθρο 2 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, ισχύουν και οι εξής ορισμοί:

1. Ως «πλημμύρα» νοείται η προσωρινή κάλυψη από νερό, εδάφους το οποίο, υπό φυσιολογικές συνθήκες, δεν καλύπτεται από νερό. Αυτό περιλαμβάνει πλημμύρες από ποτάμια, ορεινούς χείμαρρους, εφήμερα ρεύματα της Μεσογείου και πλημμύρες από τη θάλασσα σε παράκτιες περιοχές, δύναται δε να εξαιρεί πλημμύρες από συστήματα αποχέτευσης.

2. Ως «κίνδυνος πλημμύρας» νοείται ο συνδυασμός της πιθανότητας να λάβει χώρα πλημμύρα και των δυνητικών αρνητικών επιπτώσεων για την ανθρώπινη υγεία, το περιβάλλον, την πολιτιστική κληρονομιά και τις οικονομικές δραστηριότητες, που συνδέονται μ'αυτήν.

Άρθρο 3

1. Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, τα κράτη μέλη χρησιμοποιούν τις ρυθμίσεις που προβλέπονται στο άρθρο 3 παράγραφοι 1, 2, 3, 5 και 6 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ.

2. Ωστόσο, για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, τα κράτη μέλη δύνανται:

α) να διορίζουν αρμόδιες αρχές διαφορετικές από εκείνες που ορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 3, παράγραφος 2, της οδηγίας 2000/60/ΕΚ,

β) να προσδιορίζουν ορισμένες παράκτιες περιοχές ή μεμονωμένες λεκάνες απορροής ποταμού και να τις υπαγάγουν σε διαφορετική μονάδα διαχείρισης από εκείνες του άρθρου 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 2000/60/ΕΚ.

Στις περιπτώσεις αυτές, τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή, έως τις … (*), τις πληροφορίες του Παραρτήματος I της οδηγίας 2000/60/ΕΚ. Προς τούτο, οποιαδήποτε αναφορά σε αρμόδιες αρχές και περιοχές λεκάνης απορροής ποταμού θεωρείται αναφορά στις αρμόδιες αρχές και στη μονάδα διαχείρισης του παρόντος άρθρου. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή σχετικά με οποιεσδήποτε αλλαγές όσον αφορά τις πληροφορίες που παρέχονται σύμφωνα με την παράγραφο αυτή εντός τριών μηνών από την έναρξη ισχύος των εν λόγω αλλαγών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΩΝ ΚΙΝΔΥΝΩΝ ΠΛΗΜΜΥΡΑΣ

Άρθρο 4

1. Για κάθε περιοχή λεκάνης απορροής ποταμού ή μονάδα διαχείρισης του άρθρου 3, παράγραφος 2, στοιχείο β), ή τμήμα διεθνούς περιοχής λεκάνης απορροής ποταμού που βρίσκεται στην επικράτειά τους, τα κράτη μέλη πραγματοποιούν προκαταρκτική αξιολόγηση κινδύνων πλημμύρας σύμφωνα με την παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου.

2. Πραγματοποιείται προκαταρκτική αξιολόγηση κινδύνου πλημμύρας για να αξιολογηθούν οι δυνητικοί κίνδυνοι βάσει διαθέσιμων ή ευκόλως υπολογιζόμενων πληροφοριών, όπως οι καταγραφές. Η αξιολόγηση περιλαμβάνει τουλάχιστον τα εξής:

α) χάρτες της περιοχής της λεκάνης απορροής του ποταμού στην κατάλληλη κλίμακα, οι οποίοι περιλαμβάνουν τα όρια των λεκανών και των υπολεκανών απορροής ποταμών και, ανάλογα με την περίπτωση, παράκτιων ζωνών, οι οποίοι περιγράφουν τα τοπογραφικά χαρακτηριστικά και τη χρήση γης,

β) περιγραφή των πλημμυρών οι οποίες σημειώθηκαν κατά το παρελθόν και είχαν σημαντικές αρνητικές επιπτώσεις στις ανθρώπινες ζωές, στις οικονομικές δραστηριότητες και στο περιβάλλον, όταν υπάρχει ακόμη πιθανότητα παρόμοιων μελλοντικών συμβάντων, περιλαμβανομένων της έκτασης της πλημμύρας, των οδών αποστράγγισης και της αξιολόγησης των αρνητικών επιπτώσεων που προκάλεσαν,

γ) περιγραφή των σημαντικών πλημμυρών οι οποίες σημειώθηκαν κατά το παρελθόν, εκ των οποίων θα μπορούσαν ενδεχομένως να προβλεφθούν οι σημαντικές αρνητικές επιπτώσεις παρόμοιων φαινομένων στο μέλλον,

και, κατά περίπτωση:

δ) αξιολόγηση των δυνητικών αρνητικών επιπτώσεων των μελλοντικών πλημμυρών στην ανθρώπινη υγεία, το περιβάλλον, την πολιτιστική κληρονομιά και την οικονομική δραστηριότητα, λαμβανομένων υπόψη στο μέτρο του δυνατού ζητημάτων όπως η τοπογραφία, η θέση των υδατορευμάτων και τα γενικά υδρολογικά και γεωμορφολογικά χαρακτηριστικά τους, η θέση των κατοικημένων περιοχών και των περιοχών οικονομικής δραστηριότητας καθώς και οι μακροπρόθεσμες εξελίξεις, περιλαμβανομένων των επιδράσεων της αλλαγής του κλίματος στη συχνότητα επέλευσης των συμβάντων πλημμύρας.

3. Σε περίπτωση διεθνών περιοχών λεκάνης απορροής ποταμών ή μονάδας διαχείρισης του άρθρου 3, παράγραφος 2, στοιχείο β), οι οποίες είναι κοινές με άλλα κράτη μέλη, τα κράτη μέλη μεριμνούν για την ανταλλαγή σχετικών πληροφοριών μεταξύ των ενδιαφερόμενων αρμόδιων αρχών.

4. Τα κράτη μέλη ολοκληρώνουν την προκαταρκτική αξιολόγηση κινδύνου πλημμύρας έως τις 22 Δεκεμβρίου 2012.

(*) Δυόμισι έτη από την ημερομηνία ενάρξεως ισχύος της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 5

1. Βάσει της προκαταρκτικής αξιολόγησης των κινδύνων πλημμύρας που προβλέπεται στο άρθρο 4, για κάθε περιοχή λεκάνης απορροής ποταμού ή μονάδα διαχείρισης που δεν συνδέεται με περιοχή λεκάνης απορροής ποταμού ή τμήμα διεθνούς περιοχής λεκάνης απορροής ποταμού που βρίσκεται εντός του εδάφους τους, τα κράτη μέλη προσδιορίζουν τις περιοχές για τις οποίες τα κράτη μέλη συμπεραίνουν ότι υπάρχουν δυνητικοί σοβαροί κίνδυνοι πλημμύρας ή ότι ευλόγως κρίνεται ότι είναι πιθανόν να σημειωθεί πλημμύρα.

2. Ο προσδιορισμός, στο πλαίσιο της παραγράφου 1, περιοχών που ανήκουν σε διεθνή περιοχή λεκάνης απορροής ποταμού ή σε μονάδα διαχείρισης του άρθρου 3, παράγραφος 2, στοιχείο β), κοινή με άλλο κράτος μέλος, αποτελούν αντικείμενο συντονισμού μεταξύ των ενδιαφερομένων κρατών μελών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΧΑΡΤΕΣ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟΤΗΤΑΣ ΠΛΗΜΜΥΡΑΣ ΚΑΙ ΧΑΡΤΕΣ ΚΙΝΔΥΝΩΝ ΠΛΗΜΜΥΡΑΣ

Άρθρο 6

1. Τα κράτη μέλη καταρτίζουν, σε επίπεδο περιοχής λεκάνης απορροής ποταμού ή της μονάδας διαχείρισης του άρθρου 3, παράγραφος 2, στοιχείο β), χάρτες επικινδυνότητας πλημμύρας και χάρτες κινδύνων πλημμύρας, στην πλέον κατάλληλη κλίμακα για τις περιοχές που προσδιορίζονται στο άρθρο 5, παράγραφος 1.

2. Για την κατάρτιση των χαρτών επικινδυνότητας πλημμύρας και των χαρτών κινδύνων πλημμύρας που προβλέπονται στο άρθρο 5 από κοινού με άλλα κράτη μέλη, πραγματοποιείται εκ των προτέρων ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των ενδιαφερόμενων κρατών μελών.

3. Οι χάρτες επικινδυνότητας πλημμύρας καλύπτουν τις γεωγραφικές περιοχές που θα μπορούσαν να πλημμυρήσουν σύμφωνα με τα εξής σενάρια:

α) πλημμύρες χαμηλής πιθανότητας ή σενάρια ακραίων φαινομένων,

β) πλημμύρες μέσης πιθανότητας (με πιθανή περίοδο επαναληπτικότητας ≥ 100 χρόνια),

γ) πλημμύρες υψηλής πιθανότητας, ανάλογα με την περίπτωση.

4. Για κάθε σενάριο που εκτίθεται στην παράγραφο 3, παρατίθενται τα εξής στοιχεία:

α) η έκταση της πλημμύρας,

β) το βάθος νερού ή η στάθμη νερού ανάλογα με την περίπτωση,

γ) ανάλογα με την περίπτωση, η ταχύτητα ροής ή η σχετική ροή των υδάτων.

5. Οι χάρτες κινδύνου πλημμύρας περιγράφουν τις δυνητικές αρνητικές επιπτώσεις που συνδέονται με τις πλημμύρες υπό τις συνθήκες των σεναρίων της παραγράφου 3 και εκφράζονται ως εξής:

α) ενδεικτικός αριθμός κατοίκων που ενδέχεται να πληγούν,

β) τύπος οικονομικής δραστηριότητας στην περιοχή που ενδέχεται να πληγεί,

γ) εγκαταστάσεις του Παραρτήματος I της οδηγίας 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου της 24ης Σεπτεμβρίου 1996, σχετικά με την ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχο της ρύπανσης [1], και οι οποίες ενδέχεται να προκαλέσουν τυχαία ρύπανση σε περίπτωση πλημμύρας και προστατευόμενες περιοχές οι οποίες ορίζονται στο Παράρτημα IV παράγραφος 1 σημεία (i), (iii) και (v) της οδηγίας 2000/60/ΕΚ και ενδέχεται να πληγούν,

δ) άλλες πληροφορίες που το κράτος μέλος θεωρεί χρήσιμες, όπως η επισήμανση των περιοχών όπου υπάρχει το ενδεχόμενο πλημμυρών με αυξημένο ποσοστό μεταφερόμενων ιζημάτων και πλημμυρών που παρασύρουν υπολείμματα.

6. Τα κράτη μέλη δύνανται να αποφασίζουν ότι, για τις παράκτιες περιοχές στις οποίες υπάρχει επαρκές επίπεδο προστασίας, η κατάστρωση χαρτών επικινδυνότητας πλημμύρας περιορίζεται στο σενάριο της παραγράφου 3, στοιχείο α).

7. Τα κράτη μέλη δύνανται να αποφασίζουν ότι για τις περιοχές με πλημμύρες οφειλόμενες σε υπόγεια ύδατα, η κατάστρωση χαρτών επικινδυνότητας πλημμύρας περιορίζεται στο σενάριο της παραγράφου 3, στοιχείο α).

8. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε η κατάρτιση των χαρτών επικινδυνότητας και των χαρτών κινδύνων πλημμύρας να έχει ολοκληρωθεί έως τις 22 Δεκεμβρίου 2013.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΣΧΕΔΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΤΩΝ ΚΙΝΔΥΝΩΝ ΠΛΗΜΜΥΡΑΣ

Άρθρο 7

1. Με βάση τους χάρτες του άρθρου 6, τα κράτη μέλη καταρτίζουν συντονισμένα σχέδια διαχείρισης των κινδύνων πλημμύρας σε επίπεδο περιοχής λεκάνης απορροής ποταμού ή της μονάδας διαχείρισης του άρθρου 3, παράγραφος 2, στοιχείο β), για τις περιοχές που προσδιορίζονται στο άρθρο 5, παράγραφος 1, και τις περιοχές που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 13, παράγραφος 1, στοιχείο β, σύμφωνα με τις παραγράφους 2 και 3 του παρόντος άρθρου.

2. Τα κράτη μέλη θέτουν κατάλληλους στόχους για τη διαχείριση των κινδύνων πλημμύρας για τις περιοχές που προσδιορίζονται στο άρθρο 5, παράγραφος 1, και τις περιοχές που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 13, παράγραφος 1, στοιχείο β), εστιάζοντας στη μείωση των δυνητικών αρνητικών συνεπειών που οι πλημμύρες έχουν για την ανθρώπινη υγεία, το περιβάλλον, την πολιτιστική κληρονομιά και την οικονομική δραστηριότητα, και, εάν κρίνεται σκόπιμο, σε μη διαρθρωτικές πρωτοβουλίες και/ή στη μείωση των πιθανοτήτων πλημμύρας.

3. Τα σχέδια διαχείρισης των κινδύνων πλημμύρας περιλαμβάνουν μέτρα για την επίτευξη των στόχων που καθορίζονται σύμφωνα με την παράγραφο 2 και περιλαμβάνουν τα στοιχεία που παρατίθενται στο Μέρος Α του Παραρτήματος.

[1] ΕΕ L 257, 10.10.1996, σ. 26. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 166/2006 (ΕΕ L 33, 4.2.2006, σ. 1).

Τα σχέδια διαχείρισης των κινδύνων πλημμύρας λαμβάνουν υπόψη συναφείς πτυχές, όπως το κόστος και τα οφέλη, την έκταση της πλημμύρας και τις οδούς και περιοχές αποστράγγισης των πλημμυρών με δυνατότητα συγκράτησης των πλημμυρών, τους περιβαλλοντικούς στόχους του άρθρου 4 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, τη διαχείριση του εδάφους και των υδάτων, τον χωροταξικό σχεδιασμό, τη χρήση της γης, τη διαφύλαξη της φύσης, τη ναυσιπλοΐα και τις λιμενικές υποδομές.

Το σχέδιο διαχείρισης των κινδύνων πλημμύρας καλύπτει όλες τις πτυχές της διαχείρισης των κινδύνων πλημμύρας εστιαζόμενο στην πρόληψη, την προστασία και την ετοιμότητα, περιλαμβανομένων των προβλέψεων πλημμυρών και των συστημάτων έγκαιρης προειδοποίησης και λαμβανομένων υπόψη των χαρακτηριστικών της συγκεκριμένης λεκάνης ή υπολεκάνης απορροής του ποταμού. Τα σχέδια διαχείρισης των κινδύνων πλημμύρας μπορούν επίσης να περιλαμβάνουν την ελεγχόμενη κατάκλυση ορισμένων περιοχών σε περίπτωση πλημμύρας.

4. Τα σχέδια διαχείρισης των κινδύνων πλημμύρας που θεσπίζει ένα κράτος μέλος δεν περιλαμβάνουν μέτρα τα οποία, λόγω της έκτασης και του αντικτύπου τους, αυξάνουν σημαντικά τους κινδύνους πλημμύρας, ανάντη ή κατάντη, σε άλλες χώρες στην ίδια λεκάνη ή υπολεκάνη απορροής ποταμού, εκτός εάν έχει γίνει συντονισμός των μέτρων αυτών και έχει βρεθεί συμφωνημένη λύση μεταξύ των ενδιαφερόμενων κρατών μελών στο πλαίσιο του άρθρου 8.

5. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε τα σχέδια διαχείρισης των κινδύνων πλημμύρας να ολοκληρωθούν και να δημοσιευθούν έως τις 22 Δεκεμβρίου 2015.

Άρθρο 8

1. Για τις περιοχές λεκάνης απορροής ποταμών ή τη μονάδα διαχείρισης του άρθρου 3, παράγραφος 2, στοιχείο β), που βρίσκονται εξολοκλήρου έδαφός τους, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν την εκπόνηση ενός μόνο σχεδίου διαχείρισης των κινδύνων πλημμύρας ή μιας δέσμης σχεδίων διαχείρισης των κινδύνων πλημμύρας που συντονίζεται στο επίπεδο της περιοχής λεκάνης απορροής του ποταμού.

2. Στην περίπτωση διεθνών περιοχών λεκανών απορροής ποταμού ή της μονάδας διαχείρισης του άρθρου 3, παράγραφος 2, στοιχείο β), που βρίσκονται εξολοκλήρου εντός της Κοινότητας, τα κράτη μέλη μεριμνούν για τον συντονισμό, ώστε να καταρτίζεται ένα μόνο διεθνές σχέδιο διαχείρισης των κινδύνων πλημμύρας ή μία δέσμη σχεδίων διαχείρισης των κινδύνων πλημμύρας που συντονίζεται στο επίπεδο της διεθνούς περιοχής λεκάνης απορροής ποταμού. Σε περίπτωση που δεν καταρτισθούν τα εν λόγω σχέδια, τα κράτη μέλη καταρτίζουν σχέδια διαχείρισης των κινδύνων πλημμύρας που καλύπτουν τουλάχιστον τα μέρη της διεθνούς περιοχής λεκάνης απορροής ποταμού που ανήκουν στην επικράτειά τους, συντονιζόμενα κατά τον μεγαλύτερο δυνατό βαθμό στο επίπεδο της διεθνούς περιοχής λεκάνης απορροής ποταμού.

3. Εάν η διεθνής περιοχή λεκάνης απορροής ποταμού ή η μονάδα διαχείρισης του άρθρου 3, παράγραφος 2, στοιχείο β), υπερβαίνουν τα όρια της Κοινότητας, τα κράτη μέλη προσπαθούν να εκπονούν ένα μόνον διεθνές σχέδιο διαχείρισης των κινδύνων πλημμύρας ή μία δέσμη σχεδίων διαχείρισης των κινδύνων πλημμύρας συντονιζόμενη στο επίπεδο της διεθνούς περιοχής λεκάνης απορροής ποταμού· εάν αυτό δεν είναι εφικτό, εφαρμόζεται η παράγραφος 2 για τα τμήματα της διεθνούς λεκάνης απορροής ποταμού που βρίσκονται στο έδαφός τους.

4. Τα σχέδια διαχείρισης των κινδύνων πλημμύρας των παραγράφων 2 και 3 συμπληρώνονται από χώρες με κοινή υπολεκάνη, οσάκις κρίνεται σκόπιμο με λεπτομερέστερα σχέδια διαχείρισης των κινδύνων πλημμύρας συντονιζόμενα στο επίπεδο των διεθνών υπολεκανών.

5. Όταν ένα κράτος μέλος εντοπίζει ένα ζήτημα με επιπτώσεις στη διαχείριση των κινδύνων πλημμύρας των υδάτων του, το οποίο δεν είναι δυνατόν να επιλυθεί από αυτό το κράτος μέλος, μπορεί να αναφέρει το ζήτημα αυτό στην Επιτροπή και οποιοδήποτε άλλο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος και μπορεί να διατυπώσει συστάσεις για την επίλυσή του.

Η Επιτροπή ανταποκρίνεται σε οποιαδήποτε έκθεση ή συστάσεις κρατών μελών εντός έξι μηνών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ ΜΕ ΤΗΝ ΟΔΗΓΙΑ 2000/60/ΕΚ, ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΥ ΚΑΙ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗ

Άρθρο 9

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα για να συντονίσουν την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας και της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, εστιαζόμενα στις δυνατότητες για μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα, ανταλλαγή πληροφοριών και για την επίτευξη κοινών συνεργειών και κοινού οφέλους που αφορούν τους περιβαλλοντικούς στόχους που καθορίζονται στο άρθρο 4 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ. Συγκεκριμένα:

1. Η κατάστρωση των πρώτων χαρτών επικινδυνότητας και των χαρτών κινδύνου πλημμύρας και οι συνακόλουθες επανεξετάσεις τους που προβλέπονται στα άρθρα 6 και 14 της παρούσας οδηγίας εκτελούνται ούτως ώστε οι πληροφορίες που περιέχουν να είναι συνεπείς προς τις σχετικές πληροφορίες που υποβάλλονται σύμφωνα με την οδηγία 2000/60/ΕΚ. Μπορούν, εάν κρίνεται σκόπιμο, να συντονίζονται περαιτέρω με τις επανεξετάσεις που προβλέπονται στο άρθρο 5, παράγραφος 2, της οδηγίας 2000/60/ΕΚ και να εντάσσονται σε αυτές.

2. Η κατάρτιση των πρώτων σχεδίων διαχείρισης των κινδύνων πλημμύρας και οι συνακόλουθες επανεξετάσεις τους που προβλέπονται στα άρθρα 7 και 14 της παρούσας οδηγίας εκτελούνται, εφόσον κριθεί αναγκαίο, σε συντονισμό με τις επανεξετάσεις των σχεδίων διαχείρισης των λεκανών απορροής των ποταμών που προβλέπονται στο άρθρο 13, παράγραφος 7, της οδηγίας 2000/60/ΕΚ και μπορούν να εντάσσονται σε αυτές.

3. Η ενεργός συμμετοχή όλων των ενδιαφερομένων στο πλαίσιο του άρθρου 10 της παρούσας οδηγίας συντονίζεται κατά περίπτωση με την ενεργό συμμετοχή των ενδιαφερομένων στο πλαίσιο του άρθρου 14 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ.

Άρθρο 10

1. Σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι προκαταρκτικές αξιολογήσεις κινδύνων πλημμύρας, οι χάρτες επικινδυνότητας πλημμύρας, οι χάρτες κινδύνων πλημμύρας και τα σχέδια διαχείρισης των κινδύνων πλημμύρας να καθίστανται διαθέσιμα στο κοινό.

2. Τα κράτη μέλη ενθαρρύνουν την ενεργό συμμετοχή των ενδιαφερομένων στην κατάρτιση, την επανεξέταση και την ενημέρωση των σχεδίων διαχείρισης των κινδύνων πλημμύρας του Κεφαλαίου IV.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI

ΜΕΤΡΑ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΚΑΙ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΑ

Άρθρο 11

1. Με τη διαδικασία του άρθρου 12, παράγραφος 2, η Επιτροπή μπορεί να εγκρίνει τεχνικά υποδείγματα για την επεξεργασία και τη διαβίβαση των δεδομένων, περιλαμβανομένων των στατιστικών και χαρτογραφικών δεδομένων, στην Επιτροπή. Τα τεχνικά υποδείγματα θα πρέπει να εγκριθούν τουλάχιστον δύο έτη πριν από τις ημερομηνίες των άρθρων 4 παράγραφος 4, 6, παράγραφος 8, και 7, παράγραφος 5, αντίστοιχα, λαμβανομένων υπόψη των υφιστάμενων προδιαγραφών και υποδειγμάτων που έχουν εκπονηθεί στο πλαίσιο των σχετικών κοινοτικών πράξεων.

2. Η Επιτροπή, λαμβάνοντας υπόψη της προβλεπόμενες προθεσμίες επανεξέτασης και ενημέρωσης και σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 12, παράγραφος 2, μπορεί να προσαρμόζει το Παράρτημα στην επιστημονική και τεχνική πρόοδο.

Άρθρο 12

1. Η Επιτροπή επικουρείται από την επιτροπή που συγκροτείται στο πλαίσιο του άρθρου 21 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ (εφεξής καλούμενη «επιτροπή»).

2. Σε περίπτωση παραπομπής στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζονται τα άρθρα 5 και 7 της απόφασης 1999/468/ΕΚ, τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 8 της ίδιας απόφασης.

Η προθεσμία που προβλέπεται στο άρθρο 5, παράγραφος 6, της απόφασης 1999/468/ΕΚ ορίζεται τρίμηνη.

3. Η επιτροπή θεσπίζει τον εσωτερικό της κανονισμό.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VII

ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ

Άρθρο 13

1. Τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίζουν να μην εκτελούν την προκαταρκτική αξιολόγηση κινδύνου πλημμύρας του άρθρου 4 για τις λεκάνες ή υπολεκάνες απορροής ποταμών ή τις παράκτιες περιοχές, για τις οποίες:

α) έχουν ήδη εκτελέσει αξιολόγηση κινδύνου συμπεραίνοντας πριν από τις 22 Δεκεμβρίου 2010 ότι υφίσταται ή ότι ευλόγως κρίνεται ότι είναι πιθανόν να υπάρξει δυνητικός σοβαρός κίνδυνος πλημμύρας ο οποίος οδηγεί στην επισήμανση της περιοχής μεταξύ εκείνων που παρατίθενται στο άρθρο 5, παράγραφος 1, ή

β) έχουν αποφασίσει πριν από τις 22 Δεκεμβρίου 2010 να καταστρώσουν χάρτες επικινδυνότητας πλημμύρας και χάρτες κινδύνων πλημμύρας και να καταρτίσουν σχέδια διαχείρισης των κινδύνων πλημμύρας σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις της παρούσας οδηγίας.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίζουν να χρησιμοποιούν χάρτες επικινδυνότητας πλημμύρας και χάρτες κινδύνων πλημμύρας που έχουν καταστρωθεί πριν από τις 22 Δεκεμβρίου 2010, εάν οι χάρτες αυτοί παρέχουν ισοδύναμο επίπεδο πληροφοριών με το προβλεπόμενο στο άρθρο 6.

3. Τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίζουν να χρησιμοποιούν σχέδια διαχείρισης των κινδύνων πλημμύρας που έχουν καταρτισθεί πριν από τις 22 Δεκεμβρίου 2010, εφόσον το περιεχόμενο των σχεδίων αυτών είναι ισοδύναμο με τις προδιαγραφές σχεδίου που ορίζει το άρθρο 7.

4. Οι παράγραφοι 1, 2 και 3 εφαρμόζονται με την επιφύλαξη του άρθρου 14.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VIII

ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΕΙΣ, ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 14

1. Η προκαταρκτική αξιολόγηση κινδύνου πλημμύρας ή η αξιολόγηση και οι αποφάσεις του άρθρου 13, παράγραφος 1, επανεξετάζονται και, εφόσον απαιτείται, καθίστανται ενήμεροι έως τις 22 Δεκεμβρίου 2018 και εν συνεχεία ανά εξαετία.

2. Οι χάρτες επικινδυνότητας πλημμύρας και οι χάρτες κινδύνων πλημμύρας επανεξετάζονται και, εφόσον απαιτείται, καθίστανται ενήμεροι το αργότερο έως τις 22 Δεκεμβρίου 2019 και εν συνεχεία ανά εξαετία.

3. Οι χάρτες επικινδυνότητας πλημμύρας, οι χάρτες κινδύνων πλημμύρας και τα σχέδια διαχείρισης των κινδύνων πλημμύρας, περιλαμβανομένων των στοιχείων του Μέρους Β του Παραρτήματος, επανεξετάζονται και, εφόσον απαιτείται, καθίστανται ενήμεροι έως τις 22 Δεκεμβρίου 2021 και εν συνεχεία ανά εξαετία.

4. Η πιθανή επίδραση των κλιματικών μεταβολών στην συχνότητα επέλευσης φαινομένων πλημμύρας λαμβάνεται υπόψη στην επανεξέταση που προβλέπουν οι παράγραφοι 1 και 3.

Άρθρο 15

1. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν την προκαταρκτική αξιολόγηση κινδύνων πλημμύρας, τους χάρτες επικινδυνότητας πλημμύρας, τους χάρτες κινδύνων πλημμύρας και τα σχέδια διαχείρισης των κινδύνων πλημμύρας των άρθρων 4, 6 και 7 καθώς και την επανεξετασθείσα και, ενδεχομένως, ενημερωμένη εκδοχή τους στην Επιτροπή εντός τριών μηνών από τις ημερομηνίες των άρθρων 4, παράγραφος 4, 6, παράγραφος 8, 7, παράγραφος 5, και 14, αντιστοίχως.

2. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή για τις αποφάσεις που λαμβάνουν σύμφωνα με τις παραγράφους 1, 2 και 3 του άρθρου 13 και καθιστούν διαθέσιμες τις σχετικές με αυτές πληροφορίες, έως τις ημερομηνίες των άρθρων 4, παράγραφος 4, 6, παράγραφος 8, και 7, παράγραφος 5, αντίστοιχα.

Άρθρο 16

Έως τις 22 Δεκεμβρίου 2018 και, εν συνεχεία, ανά εξαετία, η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο έκθεση σχετικά με την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 17

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία πριν από τις … (*). Ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

Όταν τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις ανωτέρω διατάξεις, αυτές περιέχουν παραπομπή στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από την παραπομπή αυτή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος της παραπομπής αποφασίζεται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιωδών διατάξεων εσωτερικού δικαίου τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 18

Η παρούσα οδηγία τίθεται σε ισχύ την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 19

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, ….

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο	*Για το Συμβούλιο*
Ο Πρόεδρος	*Ο Πρόεδρος*
…	…

(*) Δύο έτη από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Α. ΣΧΕΔΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΤΩΝ ΚΙΝΔΥΝΩΝ ΠΛΗΜΜΥΡΑΣ

I. Στοιχεία των πρώτων σχεδίων διαχείρισης των κινδύνων πλημμύρας:

1. τα πορίσματα της προκαταρκτικής αξιολόγησης κινδύνου πλημμύρας όπως προβλέπεται στο Κεφάλαιο II υπό μορφή συνοπτικού χάρτη της περιοχής της λεκάνης απορροής ποταμού ή της μονάδας διαχείρισης του άρθρου 3, παράγραφος 2, στοιχείο β), στον οποίο οριοθετούνται οι περιοχές οι οποίες προσδιορίζονται στο άρθρο 5, παράγραφος 1, και οι οποίες υπάγονται στο παρόν σχέδιο διαχείρισης των κινδύνων πλημμύρας,
2. χάρτες επικινδυνότητας πλημμύρας και χάρτες κινδύνων πλημμύρας που εκπονούνται δυνάμει του Κεφαλαίου III ή που έχουν ήδη εκπονηθεί σύμφωνα με το άρθρο 13 και τα συμπεράσματα που μπορούν να συναχθούν από τους χάρτες αυτούς,
3. περιγραφή των κατάλληλων στόχων διαχείρισης των κινδύνων πλημμύρας που καθορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 2,
4. περίληψη των μέτρων για την επίτευξη των κατάλληλων στόχων διαχείρισης των κινδύνων πλημμύρας και των μέτρων που λαμβάνονται σύμφωνα με το άρθρο 7 καθώς και των μέτρων για τις πλημμύρες που λαμβάνονται στο πλαίσιο άλλων κοινοτικών πράξεων, συμπεριλαμβανομένων των οδηγιών 85/337/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1985, για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον [1], 1996/82/ΕΚ του Συμβουλίου, της 9ης Δεκεμβρίου 1996, για την αντιμετώπιση των κινδύνων μεγάλων ατυχημάτων σχετιζόμενων με επικίνδυνες ουσίες [2], 2001/42/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 2001, σχετικά με την εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων και προγραμμάτων [3] και 2000/60/ΕΚ,
5. εφόσον υπάρχει, όσον αφορά τις κοινές λεκάνες ή υπολεκάνες, περιγραφή της μεθοδολογίας που έχει καθορίσει το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος για την ανάλυση κόστους-οφέλους που χρησιμοποιείται για την αξιολόγηση μέτρων με διασυνοριακές επιπτώσεις.

II. Περιγραφή της εφαρμογής του σχεδίου:

1. περιγραφή του τρόπου με τον οποίον θα παρακολουθείται η πορεία εφαρμογής του σχεδίου,
2. σύνοψη για την πληροφόρηση του κοινού και για τη διαβούλευση με αυτό για τα μέτρα/ τις δράσεις που αναλαμβάνονται,
3. κατάλογος των αρμόδιων αρχών και, ανάλογα με την περίπτωση, περιγραφή της διαδικασίας συντονισμού σε κάθε διεθνή περιοχή λεκάνης απορροής ποταμού και της διαδικασίας συντονισμού με την οδηγία 2000/60/ΕΚ.

Β. ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΗΣ ΕΝ ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ ΤΩΝ ΣΧΕΔΙΩΝ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΤΩΝ ΚΙΝΔΥΝΩΝ ΠΛΗΜΜΥΡΑΣ:

1. οποιεσδήποτε μεταβολές ή ενημερώσεις μετά τη δημοσίευση της προηγούμενης έκδοσης του σχεδίου διαχείρισης των κινδύνων πλημμύρας καθώς και σύνοψη των επανεξετάσεων που πραγματοποιήθηκαν σύμφωνα με το άρθρο 14,
2. αξιολόγηση της προόδου που πραγματοποιήθηκε όσον αφορά την επίτευξη των στόχων του άρθρου 7, παράγραφος 2,
3. περιγραφή τυχόν μέτρων τα οποία προβλέπονταν στην προηγούμενη έκδοση του σχεδίου διαχείρισης των κινδύνων πλημμύρας και τα οποία είχαν προγραμματισθεί αλλά δεν εφαρμόστηκαν καθώς και σχετική επεξήγηση,
4. περιγραφή τυχόν συμπληρωματικών μέτρων μετά τη δημοσίευση της προηγούμενης έκδοσης του σχεδίου διαχείρισης των κινδύνων πλημμύρας.

---

[1] ΕΕ L 175, 5.7.1985, σ. 40. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την οδηγία 2003/35/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 156, 25.6.2003, σ. 17).

[2] ΕΕ L 10, 14.1.1997, σ. 13. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την οδηγία 2003/105/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 345, 31.12.2003, σ. 97).

[3] ΕΕ L 197, 21.7.2001, σ. 30.

ΣΚΕΠΤΙΚΟ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η Επιτροπή ενέκρινε την πρόταση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την αξιολόγηση και διαχείριση των πλημμυρών στις 18 Ιανουαρίου 2006.

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έδωσε τη γνώμη του σε πρώτη ανάγνωση στις 13 Ιουνίου 2006.

Η Επιτροπή των Περιφερειών αποφάσισε να μη γνωμοδοτήσει.

Η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή έδωσε τη γνώμη της στις 17 Μαΐου 2006.

Το Συμβούλιο καθόρισε την κοινή του θέση στις 23 Νοεμβρίου 2006.

II. ΣΤΟΧΟΣ

Στόχος της εν λόγω οδηγίας είναι η θέσπιση πλαισίου αξιολόγησης και διαχείρισης των κινδύνων για την ανθρώπινη υγεία, το περιβάλλον, την πολιτιστική κληρονομιά και τις οικονομικές δραστηριότητες, οι οποίοι συνδέονται με τις πλημμύρες. Θα απαιτεί προκαταρκτική αξιολόγηση των κινδύνων πλημμύρας, χαρτογράφηση σε όλες τις περιοχές όπου υπάρχει σημαντικός κίνδυνος πλημμύρας, συντονισμό για κοινές λεκάνες απορροής ποταμών και εκπόνηση σχεδίων διαχείρισης κινδύνων πλημμύρας με ευρεία συμμετοχική διαδικασία.

Λόγω της ποικιλομορφίας σε όλη την ΕΕ όσον αφορά την γεωγραφία, υδρολογία και οικιστική διάρθρωση, η προτεινόμενη οδηγία προβλέπει σημαντική ευελιξία όσον αφορά τον καθορισμό από τα κράτη μέλη των στόχων για τη διαχείριση των κινδύνων πλημμύρας, των ληπτέων μέτρων για την επίτευξη των εν λόγω στόχων, καθώς και των χρονοδιαγραμμάτων για την εφαρμογή των μέτρων στα σχέδια διαχείρισης των κινδύνων πλημμύρας.

Η εφαρμογή της προτεινόμενης οδηγίας θα συντονισθεί με την εφαρμογή της οδηγίας πλαισίου για τα ύδατα.

III. ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΗΣ ΘΕΣΗΣ

1. Γενικό πλαίσιο

Στην κοινή θέση ενσωματώνονται ορισμένες από τις τροπολογίες που πρότεινε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σε πρώτη ανάγνωση, είτε κατά λέξη, είτε εν μέρει είτε ως προς το πνεύμα. Οι τροποποιήσεις αυτές βελτιώνουν ή αποσαφηνίζουν το κείμενο της προτεινόμενης οδηγίας.

Ωστόσο, άλλες τροπολογίες δεν αντικατοπτρίζονται στην κοινή θέση διότι το Συμβούλιο συμφώνησε ότι δεν ήσαν αναγκαίες ούτε/ή αποδεκτές.

2. Γενικές διατάξεις (Τίτλος, Κεφάλαιο I)

Η κοινή θέση συμφωνεί με την τροπολογία 1, η οποία αλλάζει τον τίτλο της οδηγίας. Εφόσον η αναφορά στην επίτευξη των περιβαλλοντικών στόχων που έχουν καθορισθεί στην ισχύουσα κοινοτική νομοθεσία καλύπτεται από τη νομική βάση της οδηγίας, ενσωματώθηκε εν μέρει η τροπολογία 26. Η κοινή θέση δεν ευθυγραμμίζεται προς την τροπολογία 27, η οποία θα περιόριζε την εφαρμογή της οδηγίας σε ειδικές αιτίες πλημμυρών. Οι συνέπειες για την ανθρώπινη υγεία και τις οικονομικές δραστηριότητες αναφέρονται επίσης μέσα στον ορισμό του κινδύνου πλημμύρας. Ωστόσο, το Συμβούλιο προσθέτει μη εξαντλητικό κατάλογο τύπων πλημμύρας καθώς και τη δυνατότητα εξαίρεσης των πλημμυρών από τα αποχετευτικά δίκτυα. Οι τροπολογίες 28 και 29 έγιναν δεκτές, αντιστοίχως, εν μέρει και πλήρως.

Η τροπολογία 30 για την προσφυγή σε άλλες αρμόδιες αρχές έγινε πλήρως δεκτή. Επιπλέον, εισήχθη η δυνατότητα χρησιμοποίησης μονάδων διαχείρισης διαφορετικών από εκείνες που ορίσθηκαν σύμφωνα με το άρθρο 3 παρ. 1 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ.

3. **Προκαταρκτική αξιολόγηση των κινδύνων πλημμύρας (Κεφάλαιο II)**

Οι τροπολογίες 32 και 33 έγιναν πλήρως δεκτές. Το άρθρο 4 απλοποιήθηκε για να μειωθεί η διοικητική επιβάρυνση των προκαταρκτικών αξιολογήσεων των κινδύνων πλημμύρας και συνεπώς δεν έγιναν αποδεκτές οι τροπολογίες 34 και 36. Εν τούτοις, εξυπακούεται ότι η αξιολόγηση της αποτελεσματικότητας των υφισταμένων υποδομών προστασίας από τις πλημμύρες όπως αναφέρεται στην τροπολογία 36 αποτελεί τμήμα οιασδήποτε αξιολόγησης κινδύνου πλημμύρας. Έγινε επίσης διάκριση μεταξύ πλημμυρών που σημειώθηκαν κατά το παρελθόν και μελλοντικών πλημμυρών. Στο άρθρο 4 παράγραφος 2 στοιχείο δ, το Συμβούλιο κατέστησε προαιρετικό τον συνυπολογισμό από τα κράτη μέλη των μελλοντικών πλημμυρών.

Το Συμβούλιο διέγραψε το άρθρο 5 παρ. 1 στοιχείο α) της αρχικής πρότασης στο οποίο αναφέρεται η τροπολογία 38 με σκοπό την απλούστευση και βελτίωση του κειμένου. Η τροπολογία 39 έγινε δεκτή ως προς το πνεύμα. Η τροπολογία 40 λήφθηκε υπόψη στο άρθρο 4.

4. **Χάρτες επικινδυνότητας πλημμύρας και χάρτες κινδύνων πλημμύρας (Κεφάλαιο III)**

Το θέμα των επιδοτήσεων υπερβαίνει το πεδίο της παρούσας οδηγίας και συνεπώς η τροπολογία 85 δεν έγινε δεκτή. Οι τροπολογίες 42 και 43 απορρίφθηκαν ως περιττές. Οι τροπολογίες 44, 46 και 48 καλύπτονται από το άρθρο 6 παράγραφος 5 στοιχείο δ, με το οποίο επαφίεται στα κράτη μέλη να αποφασίσουν εάν θα περιλάβουν άλλες πληροφορίες σε χάρτες κινδύνων πλημμύρας. Το άρθρο 7 παράγραφος 3 συμφωνεί επίσης με την τροπολογία 48. Η τροπολογία 45 περιττεύει εφόσον η διατύπωση έχει αλλάξει μέσα στην κοινή θέση. Η τροπολογία 47 απορρίφθηκε εφόσον δεν είναι εφικτό να γίνει διάκριση μεταξύ των ειδικών αιτιών πλημμύρας και χαρτογράφησή τους, η δε τροπολογία 49 ενσωματώθηκε εν μέρει.

Οι τροπολογίες 50 και 51 δεν έγιναν αποδεκτές διότι θα επιβάρυναν περισσότερο την διαδικασία αξιολόγησης και χαρακτηρισμού του κινδύνου. Η τροπολογία 52 έγινε αποδεκτή στο άρθρο 6 παράγραφος 5 στοιχείο δ.

5. **Σχέδια διαχείρισης των κινδύνων πλημμύρας (Κεφάλαιο IV, Παράρτημα)**

Το τμήμα των τροπολογιών 35 και 60 που αφορούσε πτυχές κόστους και οφέλους έχει ληφθεί υπόψη στο άρθρο 7 παράγραφος 3. Η τροπολογία 53 δεν έγινε δεκτή, εφόσον δεν είναι απαραίτητο να γίνει ρητή αναφορά σε άλλες οδηγίες με τις οποίες πρέπει να συμμορφώνονται τα κράτη μέλη. Το άρθρο 7 παράγραφος 3 συμφωνεί προς την τροπολογία 54 όσον αφορά τις κατακλυζόμενες περιοχές και τις οδούς αποστράγγισης. Η τροπολογία 56 έγινε δεκτή εφόσον συνδέεται με την αρχή της αλληλεγγύης και η τροπολογία 57 έγινε εν μέρει αποδεκτή όσον αφορά τα μη διαρθρωτικά μέτρα και στο βαθμό που τα σχέδια διαχείρισης των κινδύνων πλημμύρας δεν θα περιλαμβάνουν μέτρα τα οποία ενδέχεται να αυξήσουν τους κινδύνους πλημμύρας ανάντη ή κατάντη σε άλλες χώρες (άρθρο 7 παρ. 4)).

Η τροπολογία 58 δεν μπόρεσε να γίνει δεκτή εφόσον το Συμβούλιο δεν επιθυμούσε να δώσει έμφαση στην ανασκόπηση των πλημμυρικών συμβάντων. Η τροπολογία 59 λήφθηκε υπόψη κατ' αρχήν στο Παράρτημα. Η τροπολογία 61 έγινε δεκτή εν μέρει και κατ' αρχήν όσον αφορά την αρχή της αλληλεγγύης. Η τροπολογία 62 δεν έγινε δεκτή, προκειμένου να παραμείνει αρκούντως γενική η αρχή της αλληλεγγύης. Η τροπολογία 63 δεν ενσωματώθηκε εφόσον η προτεινόμενη διαδικασία συντονισμού δεν έγινε αποδεκτή και ορισμένα τμήματα της τροπολογίας δεν ήσαν αναγκαία.

Οι τροπολογίες 64 και 65 έγιναν δεκτές εν μέρει και κατ' αρχήν όσον αφορά τον συντονισμό για ολόκληρη τη λεκάνη απορροής ποταμού. Η τροπολογία 66 έγινε πλήρως αποδεκτή αλλά με διαφορετική διατύπωση, με επανάληψη του κειμένου της οδηγίας πλαισίου για τα ύδατα. Οι δύο χωριστές ψηφοφορίες απορρίφθηκαν εφόσον το Συμβούλιο ήθελε να διατηρήσει τον προαιρετικό χαρακτήρα του συντονισμού. Η τροπολογία 68 ενσωματώθηκε κατ' αρχήν στην κοινή θέση με την αναφορά στην συμμετοχή του κοινού στο άρθρο 10 πρώτη παράγραφος. Η τροπολογία 69 απορρίφθηκε διότι η συμμετοχή του κοινού καλύπτεται ήδη από το άρθρο 10. Η κοινή θέση δεν συμπεριλαμβάνει λεπτομέρειες των μέτρων ετοιμότητας και συνεπώς δεν συμφωνεί προς τις τροπολογίες 69 και 70. Η τροπολογία 72 απορρίφθηκε διότι δεν είναι αρμόζουσα στο πλαίσιο των υποχρεώσεων ενημέρωσης.

Η τροπολογία 74 απορρίφθηκε. Το Συμβούλιο πιστεύει ότι το άρθρο 7 παράγραφος 3 ήδη προβλέπει τον σύνδεσμο μεταξύ αυτής της οδηγίας και της οδηγίας πλαισίου για τα ύδατα. Εναπόκειται στα κράτη μέλη να καθορίσουν τα μέτρα που έχουν στόχο τη μείωση των δυνητικών αρνητικών συνεπειών των πλημμυρών. Η τροπολογία 75 απορρίφθηκε εφόσον η ορολογία δεν συμφωνεί προς τα άρθρα 7 παράγραφος 2 και 7 παράγραφος 3. Η τροπολογία 86 έγινε δεκτή.

6. **Μεταβατικά μέτρα (Κεφάλαιο VII)**

Η κοινή θέση βασίζεται σε υφιστάμενο έργο σε εθνικό και περιφερειακό επίπεδο, και συγκεκριμένα χάρτες επικινδυνότητας πλημμύρας, χάρτες κινδύνων πλημμύρας και σχέδια διαχείρισης. Το άρθρο 13 ενσωματώνει, εν μέρει και/ή κατ'αρχήν, τις τροπολογίες 31, 37, 41, 55 και 71.

7. **Διάφορα**

— Στο προοίμιο, η κοινή θέση ενσωματώνει εν μέρει ή κατ' αρχήν τις τροπολογίες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου αριθ. 2, 12, 16, 17, 24 και 25. Η κοινή θέση δεν συμφωνεί προς την τροπολογία 4, εφόσον στην προκαταρκτική αξιολόγηση των κινδύνων πλημμύρας εξετάζονται πλημμύρες οι οποίες σημειώθηκαν στο παρελθόν καθώς και η αποτυχία των παραδοσιακών στρατηγικών διαχείρισης των κινδύνων πλημμύρας. Η τροπολογία 5 είναι άτοπη στην παρούσα οδηγία, εφόσον αναφέρεται στον συντονισμό εντός κρατών μελών και στους τρόπους με τους οποίους συντονίζονται εσωτερικά οι αρχές. Η τροπολογία 9 απορρίφθηκε ως μη αναγκαία: διευρύνει την αιτιολογική παράγραφο 19 και επαναλαμβάνει κείμενο από τα συμπεράσματα του Συμβουλίου. Η τροπολογία 23 απορρίφθηκε και αυτή, εφόσον αποτελεί συντακτική τροποποίηση της αιτιολογικής παραγράφου 19. Η τροπολογία 13 απορρίφθηκε διότι δεν αντανακλά διάταξη των άρθρων. Εφόσον η έννοια της προκαταρκτικής αξιολόγησης κινδύνου απλοποιήθηκε, οι τροπολογίες 15 και 18 δεν έγιναν αποδεκτές. Οι τροπολογίες 19 και 21 υπερβαίνουν το πεδίο της παρούσας οδηγίας. Εφόσον η κοινή θέση βασίζεται στις αρχές της επικουρικότητας και της αλληλεγγύης, η τροπολογία 20 ενσωματώθηκε εν μέρει. Η τροπολογία 22 ήδη καλύπτεται από την αιτιολογική παράγραφο 17 και κατά συνέπεια απορρίφθηκε.

— Αναφορές στις κλιματικές αλλαγές (οι τροπολογίες 7, 9, 10 και 38 καλύπτονται εν μέρει από τις αιτιολογικές παραγράφους 2 και 5 και από το άρθρο 4 παράγραφος 2 στοιχείο δ). Η υποχρέωση να λαμβάνεται υπόψη η αλλαγή του κλίματος αρχίζει να ισχύει το 2018, επομένως η τροπολογία 73 δεν έγινε αποδεκτή.

IV. **ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ**

Το Συμβούλιο κρίνει ότι η κοινή του θέση λαμβάνει ευρέως υπόψη τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σε πρώτη ανάγνωση. Αντιπροσωπεύει μία ισόρροπη και ρεαλιστική λύση με στόχο τη μείωση των συνεπειών των πλημμυρών στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ενώ εξασφαλίζει στενό δεσμό με την εφαρμογή της οδηγίας πλαισίου για τα ύδατα. Το Συμβούλιο προσβλέπει προς μια εποικοδομητική συζήτηση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο με σκοπό την έγκαιρη έκδοση της οδηγίας.

ΚΟΙΝΗ ΘΕΣΗ (ΕΚ) αριθ. 34/2006

που υιοθετήθηκε από το Συμβούλιο στις 4 Δεκεμβρίου 2006

για τη θέσπιση κανόνων σχετικά με τις ονομαστικές ποσότητες για προσυσκευασμένα προϊόντα, για την κατάργηση των οδηγιών 75/106/ΕΟΚ και 80/232/ΕΟΚ του Συμβουλίου και για την τροποποίηση της οδηγίας 76/211/ΕΟΚ του Συμβουλίου

(2006/C 311 E/03)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη Συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 95,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής [1],

αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 251 της Συνθήκης [2],

Εκτιμώντας τα εξής:

1. Η οδηγία 75/106/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1974, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών των αναφερομένων στην προσυσκευασία κατ' όγκον ορισμένων προσυσκευασμένων υγρών [3] και η οδηγία 80/232/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιανουαρίου 1980, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών των αναφερομένων στις σειρές των ονομαστικών ποσοτήτων και ονομαστικών χωρητικοτήτων που είναι αποδεκτές για ορισμένα προσυσκευασμένα προϊόντα [4], ορίζουν ονομαστικές ποσότητες για μια σειρά υγρών και μη υγρών προσυσκευασμένων προϊόντων, με σκοπό να διασφαλισθεί η ελεύθερη κυκλοφορία των προϊόντων που συμμορφώνονται με τις απαιτήσεις των εν λόγω οδηγιών. Για τα περισσότερα προϊόντα, επιτρέπεται να συνυπάρχουν οι εθνικές ονομαστικές ποσότητες εκ παραλλήλου με τις κοινοτικές ονομαστικές ποσότητες. Για ορισμένα προϊόντα, όμως, οι κοινοτικές ονομαστικές ποσότητες αποκλείουν τυχόν εθνικές ονομαστικές ποσότητες.

2. Οι αλλαγές στις προτιμήσεις των καταναλωτών και οι καινοτομίες στην προσυσκευασία και το λιανεμπόριο, σε κοινοτικό και εθνικό επίπεδο, επιβάλλουν την ανάγκη να αξιολογηθεί εάν η υφιστάμενη νομοθεσία συνεχίζει να είναι κατάλληλη.

3. Το Δικαστήριο υποστήριξε, στην απόφασή του της 12ης Οκτωβρίου 2000, στην υπόθεση C-3/99, Cidre Lie-Ruwet [5], ότι δεν επιτρέπεται στα κράτη μέλη να απαγορεύουν την εμπορία προσυσκευασίας με ονομαστικό όγκο μη περιλαμβανόμενο στην κοινοτική σειρά, η οποία νομίμως παράγεται και διατίθεται στο εμπόριο εντός άλλου κράτους μέλους, εκτός εάν η απαγόρευση αυτή υπαγορεύεται από επιτακτική ανάγκη αναγόμενη στην προστασία των καταναλωτών, εφαρμόζεται αδιακρίτως τόσο στα εγχώρια όσο και στα εισαγόμενα προϊόντα, είναι αναγκαία για την ικανοποίηση της ανάγκης αυτής και ανάλογη του επιδιωκομένου σκοπού και εφόσον ο σκοπός αυτός δεν μπορεί να επιτευχθεί με μέτρα περιορίζοντα σε μικρότερο βαθμό το ενδοκοινοτικό εμπόριο.

4. Η προστασία των καταναλωτών διευκολύνεται από οδηγίες που εκδόθηκαν ύστερα από τις οδηγίες 75/106/ΕΟΚ, 80/232/ΕΟΚ, και κυρίως την οδηγία 98/6/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 1998, περί της προστασίας των καταναλωτών όσον αφορά την αναγραφή των τιμών των προϊόντων που προσφέρονται στους καταναλωτές [6].

5. Αξιολόγηση αντικτύπου, συμπεριλαμβανομένης εκτεταμένης διαβούλευσης με όλους τους ενδιαφερόμενους παράγοντες, καταλήγει ότι, σε πολλούς τομείς ελεύθερες ονομαστικές ποσότητες διευρύνουν την ελευθερία των παραγωγών να προσφέρουν εμπορεύματα σύμφωνα με τις προτιμήσεις των καταναλωτών και παράλληλα ενισχύει τον ανταγωνισμό στην εσωτερική αγορά όσον αφορά την ποιότητα και τις τιμές. Σε άλλους τομείς, ωστόσο, είναι μάλλον σκόπιμο, προς όφελος των καταναλωτών και των επιχειρήσεων, να διατηρηθούν προς το παρόν υποχρεωτικές ονομαστικές ποσότητες.

6. Η εφαρμογή της παρούσας οδηγίας θα πρέπει να συνοδεύεται από περισσότερες πληροφορίες για τους καταναλωτές και τη βιομηχανία για την καλύτερη κατανόηση της αναγραφής της τιμής ανά μονάδα μέτρησης.

7. Κατά συνέπεια, οι ονομαστικές ποσότητες δεν θα πρέπει γενικά να αποτελούν αντικείμενο κανονιστικών ρυθμίσεων, σε κοινοτικό ή σε εθνικό επίπεδο, και θα πρέπει να μπορούν να διατίθενται στην αγορά προσυσκευασμένα εμπορεύματα σε οποιαδήποτε ονομαστική ποσότητα.

8. Ωστόσο, σε ορισμένους τομείς η εν λόγω άρση των κανονιστικών ρυθμίσεων μπορεί να οδηγήσει σε δυσανάλογες επιπρόσθετες δαπάνες, ειδικά για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Στους τομείς αυτούς, συνεπώς, η υφιστάμενη κοινοτική νομοθεσία θα πρέπει να προσαρμοσθεί υπό το πρίσμα της εμπειρίας, ιδίως για να εξασφαλισθεί ο καθορισμός των κοινοτικών ονομαστικών ποσοτήτων τουλάχιστον για τα προϊόντα που πωλούνται περισσότερο στους καταναλωτές.

---

[1] ΕΕ C 255, 14.10.2005, σ. 36.

[2] Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 2ας Φεβρουαρίου 2006 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα), κοινή θέση του Συμβουλίου της … (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα) και θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της ….

[3] ΕΕ L 42, 15.2.1975, σ. 1. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την Πράξη Προσχώρησης του 2003.

[4] ΕΕ L 51, 25.2.1980, σ. 1. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 87/356/ΕΟΚ (ΕΕ L 192, 11.7.1987, σ. 48).

[5] Συλλ. 2000, σ. I-8749.

[6] ΕΕ L 80, 18.3.1998, σ. 27.

9. Καθώς η διατήρηση υποχρεωτικών ονομαστικών ποσοτήτων θα πρέπει να θεωρείται ως παρέκκλιση, θα πρέπει να επαναξιολογείται περιοδικά υπό το πρίσμα της εμπειρίας και προκειμένου να ικανοποιούνται οι ανάγκες των καταναλωτών και των παραγωγών. Για τους τομείς αυτούς, η υφιστάμενη κοινοτική νομοθεσία θα πρέπει να προσαρμοσθεί, προκειμένου ιδίως να περιορίσει τις ορισθείσες κοινοτικές ονομαστικές ποσότητες μόνο σ' αυτές που πωλούνται περισσότερο στους καταναλωτές.

10. Για να προωθηθεί η διαφάνεια, όλες οι ονομαστικές ποσότητες για τα προσυσκευασμένα προϊόντα θα πρέπει να ενταχθούν σε ενιαίο νομοθετικό κείμενο και, κατά συνέπεια, θα πρέπει να καταργηθούν οι οδηγίες 75/106/ΕΟΚ και 80/232/ΕΟΚ.

11. Για να ενισχυθεί η προστασία των καταναλωτών, ιδίως των ευάλωτων καταναλωτών, όπως είναι τα άτομα με αναπηρία και οι ηλικιωμένοι, θα πρέπει να δίνεται ιδιαίτερη προσοχή ώστε οι αναγραφές βάρους και όγκου στη σήμανση καταναλωτικού προϊόντος να είναι πιο ευανάγνωστες και ευδιάκριτες στην προσυσκευασία υπό κανονικές συνθήκες παρουσίασης.

12. Για ορισμένα υγρά προϊόντα, η οδηγία 75/106/ΕΟΚ ορίζει μετρολογικές απαιτήσεις ταυτόσημες με τις απαιτήσεις που διαλαμβάνονται στην οδηγία 76/211/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 20ής Ιανουαρίου 1976, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών των αναφερομένων στην προπαρασκευή σε μάζα ή όγκο ορισμένων προϊόντων σε προσυσκευασία ([1]). Η οδηγία 76/211/ΕΟΚ θα πρέπει, συνεπώς, να τροποποιηθεί για να συμπεριλάβει στο πεδίο εφαρμογής της τα προϊόντα που επί του παρόντος διέπονται από την οδηγία 75/106/ΕΟΚ.

13. Σύμφωνα με το στοιχείο 34 της διοργανικής συμφωνίας για τη βελτίωση της νομοθεσίας ([2]), τα κράτη μέλη παροτρύνονται να καταρτίσουν, προς ιδία χρήση και προς όφελος της Κοινότητας, τους δικούς τους πίνακες, οι οποίοι θα αποτυπώνουν, στο μέτρο του δυνατού, την αντιστοιχία της παρούσας οδηγίας με τα μέτρα μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο, και να τους δημοσιοποιήσουν.

14. Δεδομένου ότι οι στόχοι της παρούσας οδηγίας δεν μπορούν να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη και δύνανται, συνεπώς, να επιτευχθούν καλύτερα σε κοινοτικό επίπεδο, με την κατάργηση των κοινοτικών σειρών και την καθιέρωση ομοιόμορφων κοινοτικών ονομαστικών ποσοτήτων, όπου αυτές χρειάζονται, η Κοινότητα μπορεί να λάβει μέτρα, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, όπως αυτή ορίζεται στο άρθρο 5 της Συνθήκης. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, όπως αυτή ορίζεται στο προαναφερθέν άρθρο, η παρούσα οδηγία δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη των στόχων αυτών,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 1

Αντικείμενο και πεδίο εφαρμογής

1. Η παρούσα οδηγία θεσπίζει κανόνες σχετικά με τις ονομαστικές ποσότητες για προϊόντα που τοποθετούνται σε προσυσκευασίες. Εφαρμόζεται στα προσυσκευασμένα προϊόντα και τις προσυσκευασίες, όπως ορίζονται στο άρθρο 2 της οδηγίας 76/211/ΕΟΚ.

2. Η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται στα προϊόντα που απαριθμούνται στο Παράρτημα και τα οποία πωλούνται σε καταστήματα αφορολόγητων ειδών για κατανάλωση εκτός της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Άρθρο 2

Ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων

1. Εκτός αν άλλως προβλέπεται στα άρθρα 3 και 4, τα κράτη μέλη δεν μπορούν να αρνούνται, να απαγορεύουν ή να περιορίζουν τη διάθεση στην αγορά προσυσκευασμένων προϊόντων για λόγους σχετικούς με τις ονομαστικές ποσότητες της συσκευασίας.

2. Τηρώντας τις αρχές της Συνθήκης, και ιδίως την ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων, τα κράτη μέλη που καθορίζουν σήμερα υποχρεωτικές ονομαστικές ποσότητες γάλακτος, βουτύρου, ξηρών ζυμαρικών και καφέ, δύνανται να συνεχίσουν να το πράττουν μέχρι τις … (*).

Τα κράτη μέλη που καθορίζουν σήμερα υποχρεωτικές ονομαστικές ποσότητες λευκής ζάχαρης δύνανται να συνεχίσουν να το πράττουν μέχρι τις … (**).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΕΙΔΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 3

Διάθεση στην αγορά και ελεύθερη κυκλοφορία ορισμένων προϊόντων

Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι τα προϊόντα που απαριθμούνται στο σημείο 2 του Παραρτήματος και τοποθετούνται σε προσυσκευασίες εντός των φασμάτων που απαριθμούνται στο σημείο 1 του Παραρτήματος διατίθενται στην αγορά μόνον εάν είναι προσυσκευασμένα στις ονομαστικές ποσότητες που απαριθμούνται στο σημείο 1 του Παραρτήματος.

Άρθρο 4

Συσκευές αερολυμάτων

1. Στις συσκευές αερολυμάτων (αεροζόλ) πρέπει να αναγράφεται η ονομαστική συνολική χωρητικότητα του περιέκτη. Η αναγραφή γίνεται έτσι ώστε να μην δημιουργείται σύγχυση με τον ονομαστικό όγκο του περιεχομένου τους.

2. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο ε) της οδηγίας 75/324/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 1975, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών των αναφερομένων στις συσκευές αερολυμάτων (αεροζόλ) ([3]), τα προϊόντα που πωλούνται σε συσκευές αερολυμάτων δεν χρειάζεται να φέρουν ένδειξη του ονομαστικού βάρους του περιεχομένου τους.

([1]) ΕΕ C 46, 21.2.1976, σ. 1. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 78/891/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 311, 4.11.1978, σ. 21).

([2]) ΕΕ C 321, 31.12.2003, σ. 1.

(*) Παρεμβάλλεται η εξής ημερομηνία: 60 μήνες μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας.

(**) Παρεμβάλλεται η εξής ημερομηνία: 72 μήνες μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας.

([3]) ΕΕ L 147, 9.6.1975, σ. 40. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 807/2003 (ΕΕ L 122, 16.5.2003, σ. 36).

Άρθρο 5

Πολλαπλές συσκευασίες και προσυσκευασίες αποτελούμενες από ανεξάρτητες συσκευασίες που δεν προορίζονται να πωληθούν ανεξάρτητα

1. Για τους σκοπούς του άρθρου 3, όταν δύο ή περισσότερες ανεξάρτητες προσυσκευασίες συνιστούν πολλαπλή συσκευασία, οι ονομαστικές ποσότητες που απαριθμούνται στο σημείο 1 του Παραρτήματος ισχύουν για την κάθε ανεξάρτητη προσυσκευασία.

2. Εφόσον μια προσυσκευασία αποτελείται από δύο ή περισσότερες ανεξάρτητες συσκευασίες που δεν προορίζονται να πωληθούν ανεξάρτητα, οι ονομαστικές ποσότητες που απαριθμούνται στο σημείο 1 του Παραρτήματος εφαρμόζονται στην προσυσκευασία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΚΑΤΑΡΓΗΣΕΙΣ, ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 6

Καταργήσεις

Οι οδηγίες 75/106/ΕΟΚ και 80/232/ΕΟΚ καταργούνται.

Άρθρο 7

Τροποποίηση

Στο άρθρο 1 της οδηγίας 76/211/ΕΟΚ, η φράση «εξαιρουμένων όσων προβλέπονται από την οδηγία 75/106/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1974, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των Κρατών μελών των αναφερομένων στην προσυσκευασία κατ' όγκο ορισμένων υγρών» διαγράφεται.

Άρθρο 8

Μεταφορά της παρούσας οδηγίας στο εθνικό δίκαιο

1. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν και δημοσιεύουν, πριν από τις … (*), τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις, για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία. Πληροφορούν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

Εφαρμόζουν τις διατάξεις αυτές από τις … (**).

Οι διατάξεις αυτές, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, αναφέρονται στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από παρόμοια αναφορά κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος της αναφοράς αποφασίζεται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιωδών διατάξεων εσωτερικού δικαίου τις οποίες θεσπίζουν στο πεδίο που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 9

Υποβολή έκθεσης, γνωστοποίηση παρεκκλίσεων και παρακολούθηση

1. Η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στο Συμβούλιο και στην Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή σχετικά με την εφαρμογή και τα αποτελέσματα της παρούσας οδηγίας μέχρι τις … (***), το αργότερο, και ανά δεκαετία, στη συνέχεια. Εφόσον απαιτείται, η έκθεση συνοδεύεται από πρόταση επανεξέτασης της παρούσας οδηγίας.

2. Τα κράτη μέλη που αναφέρονται στο άρθρο 2, παράγραφος 2, γνωστοποιούν στην Επιτροπή, πριν από τις … (**), τους τομείς που εμπίπτουν στην παρέκκλιση που αναφέρεται στην εν λόγω παράγραφο, και το χρονικό διάστημα της εν λόγω παρέκκλισης, το εύρος των ισχυουσών υποχρεωτικών ονομαστικών ποσοτήτων και το αντίστοιχο φάσμα.

3. Η Επιτροπή παρακολουθεί την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 2 με βάση τα δικά της πορίσματα και τις εκθέσεις των αφορωμένων κρατών μελών.

Άρθρο 10

Έναρξη ισχύος

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Τα άρθρα 2, 6 και 7 εφαρμόζονται από τις … (**).

Άρθρο 11

Αποδέκτες

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Έγινε στις Βρυξέλλες, … .

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο	*Για το Συμβούλιο*
Ο Πρόεδρος	*Ο Πρόεδρος*
…	…

(*) Παρεμβάλλεται η εξής ημερομηνία: 12 μήνες μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας.

(**) Παρεμβάλλεται η εξής ημερομηνία: 18 μήνες μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας.

(***) Παρεμβάλλεται η εξής ημερομηνία: 8 έτη μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΣΕΙΡΑ ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΩΝ ΠΟΣΟΤΗΤΩΝ ΓΙΑ ΤΑ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΤΩΝ ΠΡΟΣΥΣΚΕΥΑΣΙΩΝ

1. **Προϊόντα πωλούμενα με τον όγκο (ποσότητα σε ml)**

Μη αφρώδης οίνος	Για το φάσμα από 100 ml — 1 500 ml μόνο οι ακόλουθες 8 ονομαστικές ποσότητες: ml: 100 — 187— 250 — 375 — 500— 750 — 1 000 — 1 500
Vin jaune	Για το φάσμα από 100 ml — 1 500 ml μόνον η ακόλουθη 1 ονομαστική ποσότητα: ml: 620
Αφρώδης οίνος	Για το φάσμα από 125 ml — 1 500 ml μόνο οι ακόλουθες 5 ονομαστικές ποσότητες: ml: 125 — 200 — 375 —750 —1 500
Οίνος λικέρ	Για το φάσμα από 100 ml — 1 500 ml μόνο οι ακόλουθες 7 ονομαστικές ποσότητες: ml: 100— 200 — 375 — 500 — 750 — 1 000 — 1 500
Αρωματισμένος οίνος	Για το φάσμα από 100 ml -1 500 ml μόνο οι ακόλουθες7 ονομαστικές ποσότητες: ml: 100 — 200 — 375 — 500 —750 — 1 000 — 1 500
Αλκοολούχα ποτά	Για το φάσμα από 100 ml — 2 000 ml μόνον οι ακόλουθες 9 ονομαστικές ποσότητες: ml: 100 — 200 — 350 — 500 — 700 — 1 000 — 1 500 — 1 750 — 2 000

2. **Ορισμοί των προϊόντων**

Μη αφρώδης οίνος	Οίνος, όπως ορίζεται στο άρθρο 1, παράγραφος 2, στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1493/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, για την κοινή οργάνωση της αμπελοοινικής αγοράς ([1]) (Κλάση του κοινού δασμολογίου: (Κλάση του ΚΔ): κωδικός ΣΟ ex 22.04).
Vin jaune	Οίνος, όπως ορίζεται στο άρθρο 1, παράγραφος 2, στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1493/1999 (Κλάση του ΚΔ: κωδικός ΣΟ ex 22.04) με την ονομασία προέλευσης: «Côtes du Jura», «Arbois», «L'Etoile» και «Château-Chalon» σε φιάλες, όπως ορίζονται στο σημείο 3 του Παραρτήματος I του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 753/2002 της Επιτροπής, της 29ης Απριλίου 2002, για τη θέσπιση ορισμένων λεπτομερειών εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1493/1999 του Συμβουλίου όσον αφορά την περιγραφή, την ονομασία, την παρουσίαση και την προστασία ορισμένων αμπελοοινικών προϊόντων ([2])
Αφρώδης οίνος	Οίνος, όπως ορίζεται στο άρθρο 1, παράγραφος 2, στοιχείο β) και στα σημεία 15, 16, 17 και 18 του Παραρτήματος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1493/1999 (Διάκριση του ΚΔ: 22.04.10)
Οίνος λικέρ	Οίνος, όπως ορίζεται στο άρθρο 1, παράγραφος 2, στοιχείο β) και στο σημείο 14 του Παραρτήματος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1493/1999 (Διακρίσεις του ΚΔ: 22.04.21 — 22.04.29)
Αρωματισμένος οίνος	Αρωματισμένος οίνος, όπως ορίζεται στο άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο α) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1601/91 του Συμβουλίου, της 10ης Ιουνίου 1991, για τη θέσπιση των γενικών κανόνων σχετικά με τον ορισμό, τον χαρακτηρισμό και την παρουσίαση των αρωματισμένων οίνων, των αρωματισμένων ποτών με βάση τον οίνο και των αρωματισμένων κοκτέιλ αμπελοοινικών προϊόντων ([3]) (Διάκριση του ΚΔ: 22.05)
Αλκοολούχα ποτά	Αλκοολούχα ποτά, όπως ορίζονται στο άρθρο 1, παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. l576/89 του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 1989, για τη θέσπιση των γενικών κανόνων σχετικά με τον ορισμό, το χαρακτηρισμό και την παρουσίαση των αλκοολούχων ποτών ([4]) (Κλάση του ΚΔ: 22.08)

([1]) ΕΕ L 179, της 14.7.1999 σ. 1. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2165/2005 (ΕΕ L 345, 28.12.2005, σ. 4).
([2]) ΕΕ L 118, της 4.5.2002 σ. 1. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1507/2006 (ΕΕ L 280, 12.10.2006, σ. 9).
([3]) ΕΕ L 149 της 14.6.1991, σ. 1. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1882/2003 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 284, 31.10.2003, σ. 1).
([4]) ΕΕ L 160 της 12.6.1989, σ. 1. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1882/2003.

ΣΚΕΠΤΙΚΟ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

I. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Στις 2 Δεκεμβρίου 2004, η Επιτροπή υπέβαλε στο Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο πρόταση ([1]) οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση κανόνων σχετικά με τις ονομαστικές ποσότητες για προσυσκευασμένα προϊόντα, την κατάργηση των οδηγιών 75/106/ΕΟΚ και 80/232/ΕΟΚ του Συμβουλίου και για την τροποποίηση της οδηγίας 76/211/ΕΟΚ του Συμβουλίου βάσει του άρθρου 95 της Συνθήκης.

1. Η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή εξέδωσε τη γνώμη της στις 6 Απριλίου 2005 ([2]).

2. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο εξέδωσε τη γνώμη του σε πρώτη ανάγνωση στις 2 Φεβρουαρίου 2006 ([3]).

3. Η Επιτροπή ενέκρινε την τροποποιημένη της πρόταση στις 4 Απριλίου 2006.

4. Στις 26 Απριλίου 2006, η Επιτροπή υπέβαλε την τροποποιημένη της πρόταση. ([4])

5. Στις 25 Σεπτεμβρίου 2006, το Συμβούλιο (Ανταγωνιστικότητα) κατέληξε σε πολιτική συμφωνία για συμβιβαστικό κείμενο με σκοπό να καθορίσει την κοινή του θέση.

6. Στις 4 Δεκεμβρίου 2006, το Συμβούλιο καθόρισε την κοινή του θέση, δυνάμει του άρθρου 251 της Συνθήκης ΕΚ.

II. ΣΤΟΧΟΙ

Η πρόταση οδηγίας έχει ως στόχο την κατάργηση των οδηγιών 75/106/ΕΟΚ και 80/232/ΕΟΚ, έτσι ώστε να καταργηθούν οι ονομαστικές ποσότητες μεγεθών συσκευασίας στους περισσότερους τομείς, να διατηρηθούν ως υποχρεωτικές σε πολύ περιορισμένο αριθμό τομέων και να συμπεριληφθούν σε μία ενιαία νομοθετική πράξη. Η κεντρική ιδέα της προτεινόμενης οδηγίας είναι η κατάργηση των κανονιστικών ρυθμίσεων, δεδομένου ότι ευρεία διαβούλευση με τους σχετικούς φορείς κατέδειξε ότι τα περισσότερα επιχειρήματα τάσσονται υπέρ της απελευθέρωσης των ονομαστικών ποσοτήτων.

III. ΚΟΙΝΗ ΘΕΣΗ

Η κοινή θέση που καθορίστηκε από το Συμβούλιο ανταποκρίνεται εν μέρει στη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σε πρώτη ανάγνωση. Ορισμένες τροπολογίες του Κοινοβουλίου είχαν ήδη ενσωματωθεί στην τροποποιημένη πρόταση της Επιτροπής.

Μερικές τροπολογίες του Κοινοβουλίου απαντώνται είτε πλήρως είτε εν μέρει στην κοινή θέση.

Όλες οι τροποποιήσεις της τροποποιημένης πρότασης της Επιτροπής που εισήγαγε το Συμβούλιο στην κοινή του θέση έγιναν δεκτές από την Επιτροπή.

Εντούτοις, ούτε το Συμβούλιο ούτε η Επιτροπή μπόρεσαν να δεχθούν τις τροπολογίες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για εναρμόνιση των μεγεθών σε τομείς όπου αυτό δεν συμβαίνει σήμερα, και συγκεκριμένα στους τομείς του γάλακτος, του βουτύρου, του καφέ, των ζυμαρικών, του ρυζιού και της μαύρης ζάχαρης.

Λεπτομερής ανάλυση της Κοινής θέσης

Το Συμβούλιο δέχθηκε πλήρως τις τροπολογίες 1, 2, 4, 5, 8, 10 έως 12, 14 και κατ' αρχήν τις τροπολογίες 3, 6, 7, 13, 16, ελαφρά επαναδιατυπωμένες.

Το Συμβούλιο δεν πιστεύει ότι οι τομείς του γάλακτος, του βουτύρου, του καφέ, των ζυμαρικών, του ρυζιού και της μαύρης ζάχαρης, οι οποίοι επί του παρόντος δεν έχουν εναρμονισμένα υποχρεωτικά μεγέθη, χρειάζονται μια κοινοτική σειρά ονομαστικών ποσοτήτων.

([1]) ΕΕ …
([2]) ΕΕ …
([3]) ΕΕ …
([4]) ΕΕ …

Το Συμβούλιο προσέθεσε, στο άρθρο 2 παράγραφος 2, μεταβατική περίοδο πέντε ετών μετά την έναρξη ισχύος της οδηγίας, κατά τη διάρκεια της οποίας τα υφιστάμενα εθνικά μεγέθη μπορούν να διατηρηθούν για την εγχώρια παραγωγή γάλακτος, βουτύρου, καφέ, αποξηραμένων ζυμαρικών και ρυζιού, καθώς και περίοδο έξι ετών για τη λευκή ζάχαρη.

IV. **ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ**

Το Συμβούλιο πιστεύει ότι η κοινή του θέση ευθυγραμμίζεται με τους αρχικούς στόχους της πρότασης οδηγίας.